Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1934 BROJ 12

25159

Crkvena godina

PROSINAC 1934.

1. S. Natalija. Prva subota u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bezgrješnoj.

2. N. 1. **adventska.** Prva u mjesecu. Bibijana, djevica, mučenica. Počinje advenat, vrijeme očekivanja Spasitelja. Dolazak Gospodnji moramo čekati u duhu pobožnosti. Koji ne obavljaju češću svetu ispovijed, ti će se najljepše spremiti za dolazak Gospodnji, ako se ispovijede i pričeste. Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi bratovštine svete Krunice uz svoje uvjete, a zatim članovi bratovština presv. Srca i presv. Sakramenta, Apostolstva molitve i napokon uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi Božanskoga Srca prema nama.

3. P. Franjo Žaverije, isusovac, apostol Indije.

4. U. Barbara, djevica, mučenica.

5. S. Sava, opat. — Prva srijeda. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete mogu dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

6. Č. Nikola, biskup. Svetac je bio metropolita u gradu Miri na Istoku. Časte ga kao velikoga čudotvorca ne samo u katoličkoj crkvi, nego i na Istoku. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi bratovštine presv. Sakramenta.

7. P. Ambrozije, biskup, crkveni učitelj. — Prvi petak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi bratovštine presv. Srca, presv. Sakramenta, Apostolstva molitve i uz obične uvjete svi vjernici, koji razmatraju o odbroti i ljubavi presv. Srca prema nama. — U zagrebačkoj nadbiskupiji, kao i u nekim drugim našim biskupijama, je danas biskupijski post.

8. S. **Bezgrješno Začeće Bl. Djevice Marije.** Danas je najljepši Marijin blagdan, uspomena, da je Bl. Djevicu Gospodin izuzeo od istočnoga grijeha. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Marijinih Kongregacija. III. Reda sv. Franje (ujedno opće odrešenje), članovi Apostolstva molitve, bratovština svete Krunice, karmelskog škapulara, preč. Srca Marijina, družbe kršćanske obitelji i Apostolata sv. Ćirila i Metodija.

9. N. 2. **adventska.**

10. P. Prenos kuće loretske. Kućica Bl. Djevice iz Nazareta prenesena je odanle na Trsat, a kasnije u Loreto. U toj se kući nalazila i stara slika Majke Božje, koju je po predaji naslikao sv. Luka Evanđelista. Po odredbi pape Urbana prenesena je ta slika natrag na Trsat, gdje se još i danas časti.

11. U. Damas, papa.

12. S. Sinezije, Maksèncije. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

13. Č. Lucija, ejevica, mučenica.

14. P. Spiridion, biskup.

15. S. Kristijana, Valerijan.

16. N. 3. **adventska.** Adelhajda, carica.

17. P. Lazar, biskup i mučenik.

18. U. Gracije.

19. S. Nemezije, Fausta. — Kvaterna srijeda. Post i nemrs. Molimo Gospodina, da nam dade mnogo dobrih i revnih svećenika.

20. Č. Amon.

21. P. Toma, apostol. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere. — Kvaterni petak.

22. S. Zenon. — Kvaterna subota.

23. N. 4. **adventska.** Viktorija, djevica, mučenica.

24. P. Badnjak. — Na današnji dan slavi se u Crkvi spomen naših praroditelja Adama i Eve. — Božićni post i nemrs.

25. U. **Božić.** „Evo vam javljam veliku radost koja je po svem svijetu, jer vam se rodi Spasitelj...” — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje, (ujedno opće odrešenje), Marijinih kongregacija, bratovština presv. Srca Marijina, Gospine Krunice, karmelskog škapulara i Družbe kršć. obitelji.

26. S. Stjepan, prvi mučenik.

27. Č. Ivan, apostol i evanđelista, učenik, kojega je Isus napose ljubio. — Potpuno oproštenje uz obične uvjete mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.

28. P. Nevina dječica, koju dade pogubiti krvoločni kralj Herod.

29. S. Toma, biskup, mučenik.

30. N. **Nedjelja poslije Božića.** David, kralj. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti vjernici, koji barem triput u tjednu mole zajednički krunicu Gospinu.

31. P. Silvestar, papa. — Staro ljeto. — Zahvala Gospodi nebeskoj, Posrednici svijų milosti za svako dobro, koje smo primili u cijeloj godini iz Njezinih ruku.

Dr D. H.

ČETRNAESTO HODOČAŠĆE U LURD

Već je lijepi niz godina, što polazi naše hodočašće u Lurd. Nas ondje znadu i s nama računaju. Naročito se veseli Naša Gospa Lurdska, što se i kod nas nađe svake godine Njezinih štovatelja, koji ne žale ni truda ni troška, jer dolaze u Lurd, da se pomole na svetome mjestu, gdje se Ona pokazivala sv. Bernardici i pozvala sve onamo: „Hoću, da ovdje vidim mnogo naroda. Hoću da dolaze u procesijama. Ovomu pozivu odazvat ćemo se i mi po našem običaju u mjesecu kolovozu (augustu) slijedeće godine 1935. Potanji program puta javit će se naknadno. A oni revni štovatelji Naše Gospe Lurdske, koji su nakanili, da se pridruže ovomu hodočašću, neka već sada na to misle i neka se spremaju, naročito molitvom i željama da onamo pođu.

Sretne Božićne blagdane

svima suradnicima, pretplatnicima, povjerenicima, čitateljima i prijateljima želi

Uredništvo i Uprava Naše Gospe Lurdske

„NAŠA GOSPA LURDSKA“ izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske“, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku“ izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Šušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat.

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 12.

DAR IMAKULATI

O, kako si lijepa... !
Zrakama mladog sunca ogrnuta si...
ljepota anđela gubi se kraj Tvoje,
iz milijun grla pjesma Ti se diže...
A mi goli... bosi...
drhćemo od tuge... i strah nam je Tebi
pristupit bliže.

Zvijezdice sjajne krunu su Ti splele,
cvrkuću ptičice rajske...
ljiljani šapću...
klanja se eto priroda sva Ti,
A mi Ti osim one
skromne kite cvijeća ne možemo drugo
ništa vrijedna dati...

Sirote smo... jadni...
bolniji od slijepca,
koga cijeli život
po selima blatnim prosit vode...
Prezreni od sviju
željni smo sunca, ljubavi Tvoje
i Božje slobode... !

Ah... neka drugi pred noge Ti meću
sve što imadu dobra i lijepa...
briljante... biser...
zavjetne dare od blistava zlata...
Mi uz kitu cvijeća
dajemo Tebi mlada srca naša,
primi... ne odbij!...
O, Imakulata !

A. Kokić.

LURD I BOŽIĆNE RADOSTI

I opet je Bernardica došla pred spilju ukazanja. Bilo je to 25. ožujka (marta) na blagdan Blagovijesti. Petnaest puta joj se već do toga dana ukazala Gospa. A sada je već devet dana dolazila uzalud pred spilju. Dolazila je i čvrsto se nadala, da će joj se njezina Gospa još ukazati, jer ona nju mora pitati, kako se zove. I doista joj se ukazala šesnaesti puta 25. ožujka.

Toga je dana nagrnulo veliko mnoštvo svijeta pred spilju. I Bernardica je došla vrlo rano. Kad se približila spilji, bila je vrlo iznenađena. Ovaj puta je naime spilja bila već rasvijetljena i Gospa je već čekala Bernardicu povrh ružina grma. Bernardica se baci na koljena i pogleda Gospu. Odmah se njezino lice preobrazilo.

Molila je dugo, a onda se istom odvaži i srdačno usklikne: „O moja draga Gospođo, budi tako dobra, pa reci, tko si ti i kako se zoveš ! ?" Gospa se ljubezno nasmiješila. I drugi i treći put je pitala Bernardica. Sada je istom Gospa sklopila ruke na prsima, podigla oči k nebu, a onda opet raširila ruke, naklonila glavu i rekla: „Ja sam Bezgrješno Začeće". Tako se dakle zvala Bernardičina Gospa.

„Ja sam Bezgrješno Začeće", rekla je Gospa Bernardici. Mi znademo, što znači ovo ime Gospino. Ona je dakle bez grijeha začeta. Što nam kaže ova vjerska istina ? Evo ovo : Bog dragi je od vijeka odlučio, da sam Sin Božji otkupi propali ljudski narav. Zato je trebalo, da i On sam uzme na sebe ljudsku narav, koju će otkupiti. Trebalo je to zato, jer Sin Božji kao Bog nije mogao ni trpjeti ni umrijeti. Stoga je uzeo ljudsku narav, da ona kao vlasništvo Njegovo trpi i umire i to za narav ljudsku, koju otkupljuje i tako doprinose potpunu zadovoljštinu za pali rod ljudski.

No da Sin Božji uzme ljudsku narav, trebao je ljudsku majku. Nije htio da se to drugačije dogodi. Zato si je i odabrao Majku, od koje će uzeti tu ljudsku narav. A to je bila bl. Djevica Marija. Ali je dolikovalo Sinu Božjemu, da imade majku potpuno i savršeno čistu i bez grijeha. Trebalo je to i zato, da bude tako Ona, što je moguće dostojnija i prikladnija, kako bi ispunila veliku zadaću, koju joj je dodijelila Providnost Božja kod utjelovljenja Sina Božjega i u saradnji otkupljenja ljudskoga roda. Zato je bl. Djevica Marija bila izuzeta i od istočnoga grijeha, koji inače rođenjem prelazi na svakoga čovjeka poslije pada Adamovoga i Evina u raju zemaljskome. A to je eto i Bernardici izjavila Gospa, kad joj je rekla: „Ja sam Bezgrješno Začeće".

Tako nam je Lurd jedna svjetska propovijed o Bezgrješnom Začeću, a tu je vjersku istinu naviještao i anđeo, kad je naviještao Mariji utjelovljenje Sina Božjega. Zato je rođenje Isusovo i Bezgrješno Začeće Marijino usko povezano tako, da se jedno bez drugoga ne može zamisliti. To su dvije vjerske istine, koje spadaju u božićno veselje svakoga katolika.

Te su dvije istine naše svete vjere lijepo predočene u Lurdu u najdonjoj crkvi, u crkvi svete Krunice. Kad naime uniđemo u crkvu, odmah opazimo na prvomu pobočnomu oltaru predočeno prvo otajstvo svete Krunice. Anđeo naviješta Mariji začeće Sina Božjega. Sitni razno bojadisani kamenčići ;(mozajik) prikazuju skromnu kućicu u Nazaretu. Marija s Josipom kleči u kućici. Pred njom je otvorena knjiga svetoga Pisma. Otvoreno je u knjizi ono mjesto, gdje prorok Izaija, sedamstotina godina unapred naviješta utjelovljenje Sina Božjega.

Arkanđeo Gabrijel silazi u sjajnom oblaku s neba i klekne pred Marijom. Anđeo, pa na koljenima pred jednom poniznom ženom! Čudno je to! Ali je to tako, jer ta ponizna žena postaje kraljicom anđela, ne po svojoj naravi, nego po milosti Božjoj, jer po njoj postaje Majka Sina Božjega. Zato je arkanđeo i pozdravlja: „*Zdravo milosti puna!...*" A tako je sigurno ne bi pozdravio, da je i jedan samo čas po grijehu bila podložna nečistom duhu.

Arkanđeo naviješta Mariji poruku Božju, a vidi se na slici, kako nebeski Otac čeka na odgovor Marijin. Marija pristaje i Duh Sveti silazi s neba i Ona postaje Majkom Božjom. Svijetli luk (duga) spaja nebesa sa zemljom u znak izmirenja, koje se događa među Bogom i rodom ljudskim. To prikazuje prva slika.

Druga slika iznad drugoga oltara predočuje, kako Marija dolazi u pohode svojoj rođakinji sv. Elizabeti. Elizabeta je već šest mjeseci majka svetoga Ivana, koji je preteča Isusov. Prije rođenja Isusova i Ivanova sastaju se dvije velike majke. Majka Božja dolazi u pohode majci preteče Isusovoga. Prisutnost Isusova čudesnim načinom očišćuje Ivana od grijeha istočnoga, da kasnije kao čisti vijesnik pripravlja putove Gospodnje.

Treća slika prikazuje rođenje Isusovo. Djetetu Isusu se klanjaju s jedne strane pastiri s betlehemskih poljana, a s druge strane kraljevi s dalekoga Istoka. Nijesu oni došli doduše u isto vrijeme, ali je umjetnik to klanjanje prikazao kao zajednički čin. Htio je time reći, da se kod jaslica Isusovih moraju bratski sastati i bogati i siromašni, učeni i neuki, oni s Istoka s onima sa zapada, jer se Isus rodio za sve. Svi dakle imadu svoje mjesto kod Isusa, koji je za sve postao Bog - čovjek i došao da sve otkupi i donese im istinitu nauku i svijetlo.

Zidovi su crkve svete Krunice u Lurdu ispunjeni ovakovim slikama (mozajicima), koje prikazuju cijeli život Isusov od rođenja pa sve do Njegovoga uzašašća na nebo i krunjenje Marijinoga na nebesima. Među tim slikama, iznad oltara crkve svete Krunice u Lurdu, najnježnije su upravo one, koje nam prikazuju božićnje radosti, a to su: utjelovljenje Isusovo; pohod svetoj Elizabeti; rođenje Isusovo; prikazanje Isusovo u hramu i kasnije boravak Isusov u hramu, gdje raspravlja kao dvanaestgodišnji dječak sa starim židovskim zakonoznancima, a Marija Ga Majka Njegova traži s Josipom Njegovim hraniteljem, i konačno ga ondje nađu. A kad Mu Marija izreče svoju žalost, što su Ga izgubili, reče Isus: „Zašto ste me tražili? Nijeste li znali, da meni treba biti u onomu, što je Oca mojega?" Htio je kazati Spasitelj: „Kad ste me izgubili, mogli ste odmah pomisliti na hram, na dom Oca mojega, pa me ne bi žalosni tražili po drugim mjestima?

Na sve nas ovo sjeća i svetkovina Bezgrješnog Začeća Marijinoga i božićnji blagdani. Prevelike su milosti, koje je Providnost Božja iskazala Mariji, a po Mariji cijelom ljudskomu rodu: rođenjem i otkupljenjem Sina Božjega. Zato treba da budemo osobito zahvalni dragomu Spasitelju, koji se udostojao uzeti na sebe ljudsku narav i roditi se od blažene Djevice Marije. A najbolja će biti zahvala, ako se okoristimo tim velikim milostima i vršimo najsavjesnije sve svoje vjerske dužnosti. U to ime želimo svima Sretan Božić! **Dr P. Lončar.**

TRINAESTO HODOČAŠĆE U LURD

O, mile moje uspomene! Ali je to bilo lijepo! Ni žarko sunce nije smetalo, ni vreva kolodvorska. Kao da nema ništa ,ama baš ništa, što bi smetalo slatko raspoloženje duše nad pomisli: opet u Lurd! U Lurd idemo, mi sretnici ovim upravo vlakom!

Oh, Bože, da li sanjam, ili je doista zbilja! Tolika sreća obuhvati cijeloga čovjeka, da bi najvolio sve one prisutne na stanici i poznate i nepoznate sobom povesti. Sve, sve, cijelu ljubljenu domovinu.

I premda je ovoga ljeta unišlo u lurdski vagon samo 40 hodočasnika, u Lurd je s nama došlo nebrojeno mnogo duša iz domovine, koje su se pridružile k nama nevidljivo. I vi svi mili čitaoci, i vi ste bili u duhu s nama u milom Lurdu, s nama hodočastili i s nama lijepim pobožnostima prisustvovali?!

Jedva što smo pronašli broj naših mjesta, primjetili smo, kako je ugodan i čist vagon, koji nas nosi u mili Lurd. Vlak je brzo krenuo sa stanice bijeloga Zagreba. Bezbroj poruka i toplih riječi dobili smo na polasku od naših dragih rođaka i prijatelja. Oni su nam sa smiješkom i veselim mahanjem ruku dugo dokazivali, da se pridružuju našoj sreći.

O, kako je lijepo biti lurdski hodočasnik! U Lurd idemo! Ta slatka misao oživljavala je srca neprestano. Brzo smo se svi mi sretnici u vagonu upoznali. I svi smo postali jedno. Svi jednako sretni žureći jednom slatkom i milom cilju — svetištu naše drage Gospe Lurdske.

Nitko ne pomišlja na tegote puta, ni na dugu noć u vlaku, ni na tvrdu klupu, ni na ikakvu nesreću. Ne! Gospa Lurdska, koja zna, da k Njojzi jurimo živom željom, Ona zagrli svojim svetim Majčinskim rukama nemoćna zemaljska čeda i učini ih svojim junacima...

Da, za dva dana i dvije noći doći ćemo k cilju. Gospa nas zove, mi idemo!

I gubile se ispred veselih naših očiju bogate ravnine i načičkane krasne planine... Nestajala mala mjesta i veliki gradovi...

I prije nego je sumrak obuhvatio svu divnu Božju prirodu, romonila je slatka molitva Gospine krunice iz ustiju Njezinih sretnih hodočasnika. I kad se slatkom Gospinom pjesmom „Ave Maria" završila večernja pobožnost u svim odjeljenjima vagona, hodočasnici su utihnuli da odmore duh i tijelo.

Noć se spustila. Vlak juri. Gospa čuva svoju djecu, koja neodoljivom čežnjom hrle u Njezino svetište po mnoge milosti.

Da, mila Gospo Lurdska, dok novi dan svane, i sunce nam ponovno pute pozlati, biti ćemo bliže Tvome svetom gradu, mi sretnici — Tvoji hodočasnici. — O, kako je lijepo biti lurdski hodočasnik! **M. M.**

BIVŠI RATNICI MOLE U LURDU ZA MIR

U dane 22., 23. i 24. rujna, na poziv preuzv. gosp. Lurdskog biskupa Gerliera, bivši ratnici, zastupnici četrnaest naroda, došli su u Lurd, da iz dubine srca mole presv. Djevicu, da se udostoji udijeliti mir čitavome svijetu.

Bilo ih je mnogo; pratili su ih teški ranjenici, a pred njima je stupala siročad. I nema sumnje, da su se na tom njihovom putovanju, pred očitim svjedocima pretrpljenih ratnih muka i grozota, poklonili sa poštovanjem i najnehajniji, i pridružili im se u poniznoj molitvi.

Bilo bi lijepo, kad bi se u svim krajevima, kojima prijete iste opasnosti, svaka župa i sva društva pridružila ovoj prošnji. Msgr. Gerlier, želio je prije svega, da kroz tri dana toga hodočašća i svećenici i vjernici istim srcem i istim pouzdanjem obrate svoje poglede prema Majci milosrđa u složnoj molitvi.

Lijepo bi bilo, kad bi se kod sv. Misa, s jednog kraja kršćanske Evrope do drugog u malim kapelama i u veličanstvenim katedralama, zazvalo Lurdsku Djevicu za mir.

U toj čisto vjerskoj akciji, trebalo bi da se sada i oni, koji su još do jučer bili neprijatelji, i prijatelji uteknu zajedničkoj Majci. Nije moguće, da se Srce Božje ne bi ganulo na takvu bratsku smionost i na toliko pouzdanje.

Mir treba izmoliti.

God. 1917. naišao sam u okolici Donaumonta na drveni križ s natpisom: „Ovdje počivaju dva njemačka vojnika i jedan francuski ratnik. Bili prijatelji ili neprijatelji, u smrti združeni, slatko počivajte!" Često sam u Njemačkoj spominjao taj kršćanski napis. No nije mi bila namjera, da izazovem uspomenu na mrtvace, koji su položeni u istu raku. Htio sam, da navedem slušaocima misao na onaj dan, kada će francuska omladina uručiti njemačkoj mladeži pobjedonosni križ s natpisom: „Evo, ovako uče katolici i Njemačke i Francuske i svi: bili prijatelji ili neprijatelji, ali u vjeri združeni, oni služe Kristu!"

Veliko srce lurdskog biskupa upravlja, evo, takav poziv svemu kršćanskome mnoštvu, koje presv. Djevica ljubi naročitom ljubavi. Ova noćna klanjanja, procesije, a nada sve tolike sv. Pričesti, gdje sam Sin Božji nalazi samo braću zagrljenu u krilu svoje Majke, jesu najsigurnija molitva, da se isprose čudesa. Ta svijet gladuje i čezne za čudesima, za čudesima ljubavi. A treba da ih izmolimo baš mi, na svaki način.

Ali to čudo ne će pasti iz srca presv. Djevice poput dragoga kamena u kalež pružen prema nebu — kao u pobožnoj legendi. Milost mira treba da poput rose natopi srca ljudska, da ih umekša, da ih pročisti tako, te će iz njih proizlaziti samo geste kršćanske ljubavi. Ne će biti mira u svijetu, ako ne budu ponajprije srca razoružana, srca, koja će ljubiti sve kao braću, i koja će Bog moći obuhvatiti i zagrliti u svojoj ljubavi.

Ne smijemo, dakle, očekivati mir od presv. Djevice kao gotovo čudo. Trebamo Je mi ponizno moliti, da Ona preobrazi naša srca, te iz njih proklija i procvate mir.

S ratnih poljana.

Nitko drugi ne bi mogao da bolje izazove takove želje iz naših srdaca od lurdskog biskupa. Nikada ne ću moći zaboraviti molitvu pred Noyon-om, kad je časnik Gerlier, predsjednik katoličke mladeži, ranjen 14. septembra 1914. u bici kod Meriquin-a, pao meni u zagrljaj. Spuštao se sumrak, a mi smo se zajednički molili presv. Djevici usred ranjenika, s kojima smo pali u ruke Nijemcima. Nedaleko od nas ležao je u agoniji mladi kapral, kojega sam ja uzeo na se na bojnom polju. U zoru mi rekoše njemački oficiri, da se u polju, kojih 500 metara daleko od nas, nalazi ranjen jedan Francuz. Kad sam došao do njega, klekoh i rekoh mu nagnuvši se nad na nj: „Ja sam!"

— Tko to? zapita on.

Opazio sam, da je nesretnikova glava sva krvava, čelo bi mu razmrskano, a oči ukočene.

— Duhovnik! Dođoh, da te potražim, — rekoh sav ganut.

— Ah, velečasni duhovniče! Kako je blažena Djevica dobra!...

On podigne svoju desnu ruku, u kojoj je držao krunicu i nastavi:

— Čitavu sam je noć molio, da ovuda prođe svećenik! Kako sam sretan...!

Tresao se u groznici, a na travi se blistala rosa. Prenesoh ga u ambulantu. Zabavljao sam ga, a on se sav sretan smiješio. Neki mu je Nijemac, dok je ležao ranjen, ponudio vode, dok mu je drugi sa tri taneta prosvirao čelo. U noći, kad je bio u agoniji, bdio sam nad njim, a on je neprestano ponavljao: „Zdravo Marijo, milosti puna..." Jednom mi reče:

— Kako sam sretan, velečasni! Kako je Ona bila dobra, te vas je poslala k meni!

Nakon tri dana umro je s posmijehom na usnama.

*

Preuzvišeni, pozovite u ovoj tjeskobi našega druga iz Meriquin-a, da on prinese molbe sviju kršćana nebeskoj Majci. Ja mu ne znam imena. No to nije ni važno. On će doletjeti prvi na vaš poziv, on će nevidljiv boraviti u Lurdu; vi mu izručite svoju poruku, a ja sam siguran, da Bijela Djevica ne će moći odbiti prošnje, koje će Joj prikazati onaj, kojega tužni pogled para srce.

Paul Doncoeur D. I.
Priredio: **Vj. Gortan.**

Na obranu vjere

JE LI UČENOST UZROK NEVJERI?

Tvrdimo, da učenost nikada ne može biti uzrok nevjeri. Već smo prije vidjeli, koji su uzroci nevjere. A sada ćemo vidjeti, da je bilo vrlo velikih učenjaka, koji su vjerovali, i bili su dobri vjernici, dobri katolici.

1. Zvjezdoznanci, koji vjeruju.

Newton (Njutn) bio je najveći zvjezdoznanac, a mnogo je čitao sv. Pismo. Živo je vjerovao u Boga, te je svaki puta skinuo šešir, kad god bi izgovorio ime Božje.

Najveći zvjezdoznanac prošloga stoljeća bio je isusovac Angelo Lechi. U 25 godina izdao je do 800 što većih što manjih znanstvenih članaka. Bio je član Akademije znanosti u Parizu, zatim je bio član znanstvenih društava u Londonu, Italiji, Petrogradu i Rimu.

Lechi je dakle bio katolički redovnik, ali valja istaknuti, da je bio uzoran redovnik, te je svoju zadnju bolest pod stare dane vrlo strpljivo i vedro podnašao. Tako je on pokazao, da se jaka vjera u katoličkoj Crkvi dade vrlo dobro spojiti sa dubokom znanošću.

Katolički svećenik Kopernik izučio je medicinu i zvjezdoznanstvo, te je svojom neobičnom znanošću dao temelje čitavom modernom zvjezdoznanstvu.

Od zvjezdoznanaca bili su još vjerni: Herschel, Leverrier, I. Madler, Braun, Heis, Galilei, Galvani itd. itd.

2. Fizičari, koji vjeruju.

Tko danas pozna elektriku i električke svjetiljke, čuo je možda već ime: Volta ili Ampere. Danas tim imenima električari označuju snagu električke struje. A tko su ili što su to Volta i Ampere? Bili su to fizičari. No kakvi su vjernici bili. Veliki učenjak Volta bio je vjerni katolik, vrlo je dobro poznavao svoju vjeru, dnevno je slušao sv. Misu i molio krunicu.

Za Ampera veli učenjak Arago, da je „bio jedan od najoštroumnijih i najdubljih umova, što ih je priroda ikada proizvela. Taj je čovjek iz početka slabo bio sklon vjeri, no kasnije u katoličkoj Crkvi nađe najbolju utjehu u teškim nevoljama svoga života. Zato je osnovao i društvo, kojega se članovi tjedno jedamputa sastaju, da što bolje prodube i upoznaju istine kršćanstva. 1818. god. on piše: „Bog mi je htio pokazati, da je sve tašto, osim njega ljubiti". Prije smrti htjede mu netko čitati iz „Nasljeduj Krista", no on na to reče, da on tu knjigu znade na pamet.

U Boga su vjerovali: čuveni fizičar i liječnik Role, Boyle, Swammerdam (liječnik), Kirby, Buckland, Jameson, Brukley, Euler (najveći matematičar u 18. stoljeću). Euler je svako veče svoju djecu podučavao u katekizmu.

3. Drugi veći naučenjaci, koji vjeruju.

Poznati švicarski prirodoznanac Oswald Heer nije ni jedan dan i ni jedan posao započeo bez molitve, a isto je učinio i na koncu dana ili posla. U svojoj čuvenoj knjizi „Potsvijet Švicarske" piše: „Što dublje upoznajemo prirodu, to smo uvjereniji, da samo vjera u svemožnog i svemudrog Stvoritelja, koji je stvorio prema svom planu nebo i zemlju, može da riješi zagonetke prirode i ljudskoga života."

Mogli bismo ovdje redom navađati riječi velikih učenjaka, koji su baš u svojoj znanosti našli najbolje dokaze, da Bog postoji, pa su zato i čvrsto vjerovali. Tako Karlo Linne, Lyell, Albrecht Haller, Davy, Agassiz.

1899. god. u Njemačkoj u Koblenzu podignut je spomenik u čast Ivanu Mulleru, velikom anatomu i fizijologu. Bio je profesor na sveučilištu u Berlinu. Na grobu njegovomu održao je govor biskup Pelldram, i to zato, jer je Muller živio i umro kao vrlo revan i dobar katolik.

Reusch (Rajš) u svojoj knjizi „Biblija i priroda" (str. 50.-63.) navađa do 60 velikih učenjaka, prirodoznanstvenjaka iz Njemačke, Francuske, Engleske, Amerike, Švicarske, Italije, koji su svi redom čvrsto vjerovali u Boga. Od čuvenih liječnika poznati su kao dobri vjernici: dr Josip Hyrtl, dr Mooren, dr Nussbaum, dr Iv. Ringseis, na daleko poznati i veliki učenjak L. Pasteur, dr Bernardo Altum, O. Kalloy, Z. Barrande.

4. Što nas uče ovi veliki ljudi?

Samo smo naveli nekoliko primjera, a ima ih mnogo više. Ima na tisuću i tisuću naobraženih katoličkih muževa, koji se ozbiljno znanošću bave, ali savjesno i vjerno ispunjavaju svoje vjerske dužnosti.

Ako li se netko od katolika stidi ovih muževa, pa se još dade bilo kakvim novinama ili pustim lažima ili neznanstvenim knjigama ili od kojeg nadrimudrijaša uvjeriti, da naobraženi ljudi ne vjeruju, onda nije u istinu dostojan ni ovih ljudi, ali ni svoje vjere. Zar da nam varalice sole pamet, da nema Boga, kao što je to bio jedan Hackel prirodoznanac, koji je htio svu svoju znanost upotrijebiti protiv Boga i vjere, ali su veći naučenjaci dokazali, da je varao. Ako se danas svi naobraženiji ljudi u znanosti stide Hackela i s porugom govore o njemu, zar da onda nama budu njemu slični bezvjerci kakav ugled ili dokaz, da naučenjaci ne vjeruju u Boga?

Najumniji bezvjerci priznali su otvoreno, da „ne znamo niti ćemo znati" ikada, da protumačimo sebi najznatnije zagonetke našega života i svijeta: otkud život, otkud svijet, zašto smo na svijetu, što je poslije smrti? To znači, da bez Boga nema rješenja svih ovih životnih pitanja. Samo Bog, samo vjera može da zadovolji i najdublji um najvećeg naučenjaka. Ne dajmo se dakle zavaravati od nikoga, pa bio tko mu drago, ako nam veli, da učen čovjek ne može da vjeruje. Vidjeli smo, da to nije istina.

Blašković Stjepan.

Širite „Našu Gospu Lurdsku"!

Katolička akcija

KATOLIČKA JE AKCIJA POTREBNA

Katolička Akcija je socijalno sudjelovanje vjernika na hijerarhijskom apostolatu Crkve. Ona hoće, da i svjetovnjaci sudjeluju u brigama za katoličke stvari, u obrani i razvitku Crkve, u obliku savjetovanja i suradnje, pod upravom Crkve, t. j. pape, biskupa i dušobrižnika.

Katolička Akcija, kao sustavan, svrsishodan, zajednički katolički rad, nama je potrebna, jer bez toga smo mi katolici, kao razdriješeni snopovi. U crkvi se doduše, sastajemo, ali izvan nje ne, ili samo rijetko. Ne dogovaramo se o zajedničkim vjerskim poslovima, niti ne raspravljamo o takovim našim potrebama; o načinima međusobnog pomaganja niti se ne savjetujemo. Ne znamo jedni za druge, ne pružamo ruku pomoćnicu jedan drugome. Pa tako smo badava brojem jaki, kad smo u stvari slabi, jer nemamo jednodušnoga glasa, ne znamo jednodušno nastupati, nemamo niti jednodušnog shvatanja o svojim vlastitim vjerskim poslovima i zadaćama.

Katolička Akcija je potrebna.

Mi katolici hoćemo da živimo. Tko se ne organizira, taj danas zaostaje, potisnu ga natrag, ne daju mu niti da živi. Katolicizam neće ni s kim da ratuje, ali ima svoja prava, na koja se zaboravilo i koja se moraju braniti. Katolicizam ima riječ pred narodom, on ima šta da mu rekne; ima šta da brižno čuva. Katolicizam je nosioc najslavnijih uspomena naše prošlosti, zakladnik najljepših kulturnih i domoljubnih čina. Katolicizam i nadalje želi imati važnu ulogu na polju rada i procvata domovine, u otklanjanju pogibelji što prijete narodu, kao što je to već učinio kroz vijekove. Ali to može samo tako, ako se usredotoči, ako se organizira u veliko jedinstvo onih, koji su istih misli i iste volje, i ne kao vijacivom rasplinute čestice, već kao ujedinjene jedinice. — Zato je potrebna Katolička Akcija.

Potrebna je Katolička Akcija i zato, jer su se vjernici drugih vjeroispovijesti i kod nas već odavna organizirali i uživaju opsežnu autonomiju, vjersku samoupravu. Nemoguće je, da samo katolici jedini zaostanu u tom. Neka nas ujedini i poveže Katolička Akcija.

Katolička Akcija pomoćna je akcija.

Katolička Akcija je potrebna, jer je ispaćenom društvu potrebna naša pomoć. U strašnom, grozničavom vrijenju gori svijet, proizvodnja po cijelom svijetu pati od čitavog niza kriza, gospodarski život se zadavljuje u anarhiju. Mi znamo, da su najdublji uzroci te opće socijalne uzburkanosti kojekakvi svjetski nazori; da umirući i za život nesposobni liberalni kapitalizam isto tako ne može riješiti problema sadašnjosti i budućnosti. kao ni grozničave sanje marksizma i komunizma, koje teže da sve prevrnu. Jedino na evanđeosko-socijalnom osjećanju sazidani novi društveni red, koji naviješta neumrla enciklika „Quadragesimo Anno" Pija XI., može donijeti spas, ravnotežu, miroljubiv i skladan društveni život, svakom, koji želi pošteno raditi, Ali postepeno ostvarenje ovog velikog plana zahtijeva katoličku slogu, mnogo savjetovanja i razmišljanja, zajedničku uputu i zajedničko djelovanje.

Katolička Akcija i bezbožnici.

Katolička Akcija je potrebna, jer svjetska organizacija bezbožnika prijeti, da će uništiti ratište vjernika. Moskva ne miruje i svoje zasade gradi i u državama, koje su većim dijelom katoličke, (mislimo na pr. u Španiji!). Urotnici bezbožničkog tabora već vrve i u našoj blizini; na tisuću načina, iskorišćivanjem bijede, nastoje namamiti duše, da se odreknu vjere i Boga, da prime sovjetski moral. Ako protiv organiziranog otrova duša ne ćemo postaviti organiziranu obranu, možda će naša vlastita djeca jednom se dignuti protiv vjere naših pređa. Nek pristupi u naše redove, nek stane pod zastavu Katoličke Akcije svatko, u čijim očima je vjera skupa dragocjenost, a tako i ćudoređe i domovina. Neka stupe u Katoličku Akciju oni, koji neće da i kod nas jednom crkve odlete u zrak i da se razori Kristov križ.

Katolička Akcija i naše društvo.

Potrebna je Katolička Akcija, jer na javnom, društvenom, prosvjetnom, javno- ćudorednom polju imamo takovih zadataka, što možemo riješiti samo uprijevši zajednički sve svoje sile. U opasnosti je sveta ustanova ženidbe i porodica; mi trebamo u prvom redu, da to spasimo. U opasnosti je javno poštenje, nesebična ljubav prema domovini, čista ćudorednost; ako je mi ne spasimo, a tko bi je onda spasio? Imamo ne riješena pitanja u stvarima škole, štampe, narodne prosvjete i narodne njege; ako ih mi ne ćemo riješiti, riješiti će ih već drugi, samo ne po našim načelima. Socijalne zadaće, ublaženje bijede, posvećenje naroda, spasenje propadajućih klasa, pitanja budućnosti naše mladeži: sve su to hitne i svete dužnosti, koje mi trebamo na prvom mjestu obrađivati. Međutim to možemo činiti samo zajedničkim silama, po zajedničkom planu. Zato je potrebna Katolička Akcija.

Katolička Akcija i sv. Otac.

Katolička Akcija je potrebna, jer nas sam sv. Otac papa zove na temeljiti rad za dobrobit Crkve. Danas nije više dosta, ako se samo svećenstvo primi posla za obranu i razvoj crkve; danas je već potrebno sudjelovanje organiziranih svjetovnjaka i apostolat svjetovnjaka pod vodstvom Crkve. Svećenstvo je malobrojno, a i utjecaj mu je smanjen; glas mu ne dopire svuda, kamo bi trebalo da dopre. Osim toga ni najrevnije svećenstvo ne može sve vidjeti i znati, samo se snaći u svemu. Zašto ga ne bi pomagali i lajički vjernici u održavanju, obrani i širenju Kristova kraljevstva? Zašto ne bi i oni pridonijeli svoje pomoći za

potporu Crkve: svoje misli, iskustva, planove, svoje stručno znanje, a prije svega svoju ljubav i revnost? Upravu svete Crkve Krist Gospodin naš je biskupima povjerio, a ne lajicima; ali tu nije ni riječ o tome, da bi svjetovnjaci preuzeli crkvenu upravu. Ali stavljati predloge, pomagati Crkvu i svećenstvo savjetovanjem, iskustvom, suradnjom, dakako da je slobodno, a i potrebno također i lajičkim vjernicima. Danas više, nego ikada. Tko želi Papa, zamjenik Kristov, a njegova je želja sveta zapovijed i ugodna dužnost u očima svakog pravog katolika.

Katolička Akcija i sv. Crkva.

Potrebna je Katolička Akcija, jer je Crkva živo tijelo, tajinstveno tijelo Isusovo, kako je Apostol naziva, a uzdržavanje živog tijela je akcija, životno gibanje po planu. Bez gibanja, bez akcije tijelo je mrtvo. Katolička Akcija hoće često da uvlači i mlake, mlitave katolike u živi i životvorni rad. Ona želi aktivno da katolici probude do sada pospane i dremajuće katoličke sile. Hoće to, da žive i životvorne snage prožmu i do sada besposlene članove, i da donekle dadu da procvate milosna, nadnaravna punina kršćanskog života. Ne budimo obamrla, bezsvijesna i za život nesposobna masa, nego jedinstvena velika „akcija", zagrijana drevnom silom i mladenačkim oduševljenjem. Akcija, i u tragu te akcije nek procvate novom, proljetnom krasotom drevno drvo našega katolicizma! Na Božju slavu, na radost svete Crkve, i na potpuno uskrsnuće naroda, koji se bori u vatri iskušavanja!

Koji je taj, koji neće sudjelovati u toj svetoj i plemenitoj akciji? Ko je taj, koji će stati na stranu tamo, gdje je potrebna svaka sila, svako aktivno sudjelovanje, svaki pošteni katolički vjernik, i muško i žensko, i staro i mlado?!

*

Pristupimo dakle rado svuda bezuslovno, na svakom području župe u mjesne organizacije Katoličke Akcije t. j. u organizacije: muževa Katoličke Akcije, žena katoličke Akcije, mladića Katoličke Akcije i djevojaka Katoličke Akcije. Rado se stavimo u tom pogledu na raspolaganje našim dušobrižnicima, a preko njih našima biskupima, sv. Ocu, dakle sv. Crkvi našoj!

Stj. Greguš.

NE BOJ SE, MALO STADO

Trebamo upoznati istinu u njenoj goloti! Što koristi prikrivati, kako je? Moramo znati, gdje smo!

To, što se nevjera u polupoganskom svijetu sve više širi, moglo bi nam biti uzrokom malodušnosti. Promisli, što će biti, ako bude tako i dalje? Zar ne će jednom doći i konac vjeri?... Doista bi nas mogla učiniti malovjernima ova pomisao. Kad je toliko, nekad kršćanskog svijeta napustilo vjeru, — možda ipak imadu ti ljudi pravo?

Imadu li pravo bezvjerci?

Da, — imadu pravo, ako se svijet sam stvorio, ako nema nikakvog stvoritelja, gospodara i suca; ako nema duše ni savjesti, ako je čovjek samo obična životinja, i nakon smrti nema života, nema nagrade ni kazne, ako je u grobu konac svega! — Onda bi imali pravo, jer tada ne bi bilo ni grijeha ni zločinstva. Zvijer, koja u šumi kolje i davi nema grijeha, jer nema duše ni savjesti. Komu je čovjek odgovoran, ako Boga nema, koga ovdje ne vidimo? Ako je i onako smrću svemu konac? Samo nastoj prikriti svoja zločinstva, pa radi što hoćeš! Tko je pametniji da znade bolje varati i više tuđe krvi ispiti, bolje bi živio. Kad ne bi bilo grijeha, ne bi bilo ni kreposti ni zasluge. Onda bi jednaku plaću primili razbojnik, koji živi od tuđe krvi, i milosrdna sestra, koja se žrtvuje za druge. Jednaku bi plaću mala majka, koja desetero djece s trudom odgoji, kao i ona, koja ih desetero umori... Najgore bi bilo onima, koji trpe krivicu i nasilje, — a takvih je najviše. Njima ne bi bilo pomoći, ufanja i utjehe. Za njih ne bi bilo pravde, jer svijet je pun krivice, koja će uvijek slaviti pobjedu. Što bi onda oni ubogi drugo, nego očajavali nad životom, jer pravde ovdje nema i neće je nikada ni biti!

Posljedice bezvjerstva.

Eto, do takvih posljedica dovede to, kad nema vjere i kad se Boga neće priznati gospodarom. Čovjek bez vjere postaje zvijer; — i mnogo gori od zvijeri. Da to nisu prazne riječi, nego potpuna istina, pred cijelim svijetom, jasno govori Rusija. Tamo bezvjerje dolazi do svojih nužnih posljedica. Milijun ljudi najednom poubijati, mnogo milijuna posve okrasti, to nije zločin?! To nije ništa! Ti se ljudi, ili bolje ljudske zvijeri, ne boje i ne stide svojih milijunskih ubistava. To su pošteni muževi! Lenin je, kako kažu, rekao, da bi bilo vrijedno poubijati devet desetina Rusije, kad bi ostaloj desetini bilo dobro. Upravo kao vuk, kad proždere deset ovaca. Ne tare ga briga za ovce, samo da je on sit. No ne govori samo Rusija kamo dovodi bezvjerje, — to potvrđuju i druge zemlje. Ni po bijelom danu nije čovjek siguran za svoj život. Veliki gradovi, kraj sveg svojeg vanjskog sjaja, puni su zločinstava. A zašto se ubija i čini krivica? Zar zato, jer to vjera nalaže? Ne; — već zato, što se uništava u duši glas savjesti i odgovornosti pred Bogom.

No, — zar imadu pravo oni, koji su odbacili vjeru? Pa makar ih je na tisuće milijuna! Broj tu ne znači ništa. Istina nije ovisna o broju. Ona jednako ostaje, priznaje li je svi ili niko. Prijesto se Božji ne makne ni za milimetar. Ili zar boljševici misle oboriti Njegov prijesto kao što su carski? „Onaj, koji prebiva na nebesima smije im se, Gospod će ih posramiti." Kad dođe Njegova ura, pokazat će im, da je Gospod.

Ne boj se, malo stado!

„Ne boj se, malo stado, jer vam je dano da zaposjednete kraljevstvo!" Tako je sokolio Isus svoje vjernike. On je razmjerno imao malo slijedbenika. Njegovo je stado bilo maleno. Kod smrti se Njegove ono gotovo raspršilo. Činilo se, da mu je djelo zatrto, uništeno, pokopano... Uskrsnućem svojim pokazao je, da mu nije konac. Njegova se zastava snažno digla. Njegov će se nauk propovijedati po

cijeloj zemlji do konca svijeta. Tri stotine godina nastojalo ga poganstvo u krvi satrti. Nijesu li mogli tad prvi kršćani očajavati?... Ali nisu očajavali. Kao stijena stajali su nepomično nasuprot tolikoj sili, dok im nije najposlije zasjalo sunce. Istina će se Božja do konca svijeta boriti s lažju, kraljevstvo Božje s kraljevstvom satanovim. Nadvladano pak neće biti nikada.

Žalimo otpadnike od vjere.

„Ne boj se, malo stado!" Na te riječi treba i danas da misle Kristovi učenici, kad gledaju gdje otpadaju od Njega tolike množine. Veliki broj otpalih od vjere ne smije nas ništa plašiti. Njih treba samo žaliti. Da! Žaliti! Jer sažaljenja su vrijedni, koji nemaju vjere. Kao da nemaju sunca na nebu i očiju u obrazu. Slijepci su, koji idu u tami, a ne znaju komu i kamo. Da li za njih imade smisla i svrhu život, ako je s njim svemu konac? Zašto onda trpimo, zašto uzdišemo i plačemo, ako se ne možemo nadati boljemu? Život je zatvor, mračan i tijesan, hladan i pust; — i sav ga moderni napredak neće okrenuti u raj! U Rusiji bi imao biti — po proročanstvima modernih spasitelja svijeta — ako ikada, sada raj. A Rusija je danas mnogo sličnija paklu nego nebu.

Vjera je nebesko svijetlo.

Kakvo svijetlo s nebeskih visina obasjava tu zemaljsku pustinju, kakva toplina nas oblijeva, kako nam se srce žari, kad čujemo utješljivi glas: Na svijetu trpite. Ali čekajte malo! Vaše spasenje je blizu. Oko nije vidjelo, ni uho čulo, čovječje srce nije osjetilo takove sreće, takve radosti, takvog blaženstva, kakvo je pripravljeno onima, koji su Njemu vjerni.

O, kako je lijepa naša vjera, ako je dobro promislimo i pravo razumijemo! Vrijedna je, da se za nju borimo — do krvi.

Neka nam bude na utjehu, da imade zamjena velikom otpadu od vjere. Bog još uvijek imade mnogo prijatelja na zemlji. Mnogo vjernih kršćana po cijelom svijetu. Ne! — Vjeri još nije konac i neće joj nikada biti, i ako mnogi postaju nevjernici.

Ne boj se, malo stado! Ne gubimo srčanosti, kad vidimo, koliko ih napušta pravog Boga i časti druge bogove, koji nisu bogovi. Neka ih spasu, ako mogu! Nama je dano, da zaposjednemo kraljevstvo Božje. Čim više drugi od Njega otpadaju, tim Mu mi budimo vjerniji, tim se srčanije borimo za Nj!

Priredio: **R. Kadlec.**

Život s Crkvom

NAŠE DUŽNOSTI PREMA CRKVI

Isus nam je u svojoj Crkvi ostavio nepre-varljivu voditeljicu na putu u nebo. Stoga ne smijemo biti prema njoj ravnodušni. Moramo joj se posve povjeriti. Ići za njom. Vjerovati sve, što nam predlaže vjerovati. Prije svega mi:

Moramo biti trajno u katoličkoj Crkvi.

To je Isusova želja, koju je izrazio na posljednjoj večeri, kad je molio Oca svoga nebeskoga: „...da svi budu jedno". (Iv. 17, 21). „Da bude jedno stado i jedan pastir". Crkvi katoličkoj ostavio je sva sredstva, da nas vodi k spasenju. Ko ne pripada katoličkoj Crkvi, a spoznaje, da je katolička Crkva prava Crkva Kristova, dužan je stupiti u katoličku Crkvu. Ko nije došao do ove spoznaje, nego samo sumnja, da je katolička Crkva prava, mora pouzdano moliti Boga za prosvjetljenje. Mora se dati pobliže poučiti o karoličkoj Crkvi. Onome pak, koji uopće ne zna ništa o katoličkoj Crkvi, sudit će Gospodin Bog prema njegovomu spoznanju i vršenju dužnosti, koje mu je nalagala savjest. Može na pr. biti, da neko živi negdje, kamo još nije dopro glas o Isusovoj nauci i o Njegovoj Crkvi. No on je ipak spoznao, da mora biti silno biće, neki umni stvoritelj, koji je sve to stvorio. Znade, da mora biti Bog, koji svim tim upravlja. I on ljubi Boga. Želi sve izvršiti štogod bi Bog od njega tražio. Ako takav umre u tom stanju (s tom željom), njemu će se ta volja i želja uračunati kao krst želje. To jest: on bi se pokrstio, da je samo čuo za Isusovu nauku i bio o njoj poučen. Krstom želje spasavaju se mnogi pogani.

Katoličku Crkvu ne smijemo nikada ostaviti.

Ko pripada katoličkoj Crkvi, ne smije se ni za kakvu cijenu odijeliti od nje. Ko nije vjeran Crkvi, nije vjeran ni Isusu. Krist je kazao Crkvi: „Ko vas sluša, Mene sluša. Ko vas prezire, Mene prezire. A ko Mene prezire, prezire Onoga, koji je Mene poslao" (t. j. Oca nebeskoga. Luka 10, 16.). Zato piše sveti biskup i mučenik Ciprijan (umro 258. g.): „Ko nema Crkvu za majku, taj nema Boga za oca." Ako bi nas tkogod htio nagovoriti, da za kakvo vremenito dobro otpadnemo od Crkve, odlučno ga odbijmo. Sjetimo ga Isusovih riječi: „Što koristi čovjeku, ako cijeli svijet dobije, a duši svojoj naudi?" (Mat. 16, 26.).

Slušajmo i slijedimo katoličku Crkvu!

Tim samim što pripadamo katoličkoj Crkvi, ne možemo postići svoje spasenje. Od nas se traži, da i djelom izvršujemo, što Crkva nalaže. Vršimo njezine zapovijedi. Slušajmo njezine naredbe. Isus to traži od nas. Vidimo to iz Njegovih riječi, koje je jednom zgodom rekao apostolima i njihovim nasljednicima: „Ko vas sluša, Mene sluša!" A za čovjeka, koji ne sluša Crkve, rekao je: „Ako li tko ne sluša Crkve, neka ti bude kao neznabožac ili carinik!" (Mat. 18, 17.).

Crkva je naša majka.

Crkva nam je vjerna voditeljica i prava majka. Ona nas vodi od najranije mladosti sve do smrti. I iza naše smrti brine se za naše spasenje. Dnevice se moli za duše vjernih mrtvih. Budimo joj zahvalna djeca! Molimo

se za nju. Ako štogod treba, rado žrtvujmo. Neka nas ni najmanje ne preplaši, što još i danas tako nečovječno postupaju s Crkvom na nekim mjestima. Ne bojmo se! Isus je s nama! On nas hrabri: „Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta!" Držimo se Crkve, za koju je Isus rekao da „je neće nadvladati ni vrata paklena."

Vjeran sve do smrti.

Prekrasan primjer vjernosti Crkvi daje nam Toma Morus. Bio je sudac u Engleskoj. Vrlo učen. Gotovo najučeniji u svoje vrijeme. Svima se svidjela njegova pravednost kod suđenja. Henrik VIII., engleski kralj, imenovao ga je svojim kancelarom, t. j. prvim ministrom.

Nakon nekoga vremena zavolio kralj jednu gospojicu na dvoru i htio se s njome oženiti, premda je već bio oženjen. Zato je zatražio od pape, da mu proglasi prvi brak nevaljanim. Papa nije mogao toga učiniti, jer je brak bio valjano sklopljen. Kralj, nezadovoljan ovim rješenjem, istupio je iz katoličke Crkve. Da bude još gore, izjavio je, da je on glava Crkve u Engleskoj. Prvi brak proglasi nevaljanim i oženi se. Od svojih je podanika tražio, da svi priznaju, da je ispravno radio i da je on vrhovni glavar Crkve u Engleskoj.

Zanimljivo je, kako se ponio Toma Morus. On je odbio tu izjavu. A zašto? Znao je, ako bi prihvatio i pristao na kraljevu izjavu, da bi odmah otpao od katoličke Crkve. Njegovo uvjerenje i značaj nije mu dopuštao, da prijeđe u Henrikovu crkvu ili kako je kasnije prozvaše — anglikanskom crkvom. Dobro je znao, da kralj nije radio ispravno. Morao je napustiti službu državnoga kancelara. Kralj ga je dao zatvoriti u tamnicu. Morus se nije bojao. Još je u tamnici napisao latinsku knjižicu s natpisom: „Ne treba se bojati umrijeti za vjeru". — Njegova gospođa nije bila tako čvrsta. Kad ga je pohodila u tamnici, nagovarala ga neka radi po volji kralju, i neka se ne igra životom. Morus joj je mirno odgovorio: „Što misliš, kako bi još dugo živio, da me puste na slobodu?" — „Sigurno još dvadeset godina", odvrati mu žena. — „Da si mi bar kazala nekoliko hiljada, još bi bilo malo. Slabi bi bio trgovac, koji bi dao čitavu vječnost za hiljadu godina."

Godinu i po čamio je Morus u tamnici. Kroz to vrijeme osudio je kralj više uvaženih katolika na smrt, što ga nisu htjeli priznati vrhovnim glavarom crkve. Prije smaknuća dao ih je sve voditi pred Morusovom ćelijom (sobicom u zatvoru), da ih on vidi. Morus je ostao nepokolebiv!

6. srpnja 1535. godine javio mu je jedan prijatelj, da će ga još one noći smaknuti. Morus je srdačno zahvalio prijatelju za ovu vijest. Posve mirno išao je na stratište. Sam si je svezao rubac preko očiju. Izmolio je psalam „Miserere — smiluj mi se, Bože, po velikom milosrđu svojem". Zatim je naklonio glavu na klupu, a krvnik je — izvršio svoje.

Kolika je bila vjera u ovoga ugodnika Božjega! Kako li je sretan u nebu već od četiri stotine godina. Pred sobom ima čitavu vječnost. Što je prema njoj ono nekoliko godina, što ih je kralj još doživio!?

Papa Leo XIII. proglasio je Tomu Morusa blaženim. Njegov primjer svijetli u Crkvi. Budimo i mi vjerni Crkvi sve do svoje smrti.

J. Rukelj.

PROGONI CRKVE U ŠPANJOLSKOJ I MEKSIKU

Divan li je Bog u svojim djelima! On po grijehu mjeri čovjeku i kaznu.

Čovjek je, gledajući nagao i neočekivani razvoj tehnike i nauke počeo da danas više nego ikada obožava razum. Zemaljski crv živi u uvjerenju, da je on svesilni i da nema do njeg ništa. Naduvenost i nepoštivanje božanskog auktoriteta grijeh je našeg vremena.

Ali oholosti protivi se Bog. Zato je kaznio čovjeka zasluženom kaznom; oduzeo mu je ono, čim se toliko oholio. U mnogo i mnogo slučajeva čovjek je postao samo jadna i najtužnija životinja.

Dnevice nam se redaju pre očima preteški dokazi poživinčenja čovjekova.

Mladići, kojima bi u očima trebala da bude ljepota i bljesak, povlače se tmurni i ispijeni grijehom, zatučene duše.

Djevojke se više ne crvene, već željno srču grijeh.

Mladi i stari, svi kao na jagmu traže slast.

Ne znaju jadni, da kobna i strašna vječnost može da bude plod samo jednog časka isprazne i griješne strasti.

Gdje je tu razum?

Žalosno je razdoblje ljudskog uma počelo pred više stoljeća, a ipak je sada u našem slobodnom i modernom vijeku postiglo vrhunac svog tužnog razvitka.

Ne zvuče li nevjerojatno nama, koji smo toliko vični na deklamacije o slobodi, vijesti o teškim nemirima, groznim pokoljima i progonima katolika u Španjolskoj i Meksiku.

Događaji u Španjolskoj.

Španjolska je sasvim i skroz na skroz katolička zemlja. Španjolac je vjernik iz dna duše, ali je bio ponešto mekoputan. Odatle je razumljivo, kako su iza prve revolucije, koja je srušila monarhiju, došli na vladu ljevičarski elementi. To je opametilo katolike. Oni su postali žilaviji i pred dva mjeseca je mogao, da izjavi vladi nepovjerenje Gil Robles, vođa „Pučke agrarne akcije", koja je sasvim zadahnuta katoličkim duhom i najjača stranka španjolskog parlamenta. Vlada je pala. Predsjednik španjolske republike je povjerio sastav nove vlade umjerenijim krugovima, koji su imali parlamentarnu većinu. Pučka agrarna akcija je dobila samo tri ministarstva, premda joj mnogo više po snazi pripada.

No ni to nije bilo pravo komunistima i socijalistima, pa su u nekim španjolskim krajevima, gdje je više razvijena industrija, podigli oružani ustanak. Vladine su čete s mnogo napora ugušile bunu.

Toliko i takvih grozota, kakve su se u tom ustanku događale, historija ne pamti. Tako

šta može da načini samo životinja - čovjek. Nije ni čudo, među vođama pobune bilo je i luđaka, koje je ljudska znanost proglasila neizlječivima.

Pobunjenici su ubijali vojnike, žene, starce, djecu. Nitko, ko im je pao u šake, bio on makar tko, nije ostao pošteđen, ali osobito su bijesnili protiv crkve, svećenika, redovnika, redovnica i uzornih vjernika.

Eto, na ulicama grada uhvatiše svećenika. Najprije ga izmučiše na sve moguće načine, zatim su ga polili benzinom i zapalili. Svećenik je gorio i našli su ga u pougljenom stanju.

Druge su mnoge svećenike i klerike uhvatili, trgali s njih kožu i pojedine udove, kopali oči, ubili i izvjesili pod nazivom „svinjsko meso".

Provalili su u samostan redovnica. Najprije izvršili najgnjusniji zločin i poubijali ih.

Isti se takav zločin, što do neba vapi, dogodio u djevojačkoj školi, koju su vodile redovnice.

Ni djeca nisu ostala pošteđena. Kopali su im oči i nemilosredno ubijali. Rušili su crkve, palili samostane i druge kulturne tekovine. Zločinstava je bilo toliko, da ih je naprosto nemoguće nabrojiti. Vratila su se vremena Huna, ali još stoput gora i okrutnija. Napredni XX. vijek osvijetlao si je lice!

Događaji u Meksiku.

Već 20 godina bijesni u Meksiku protukatolička borba. Meksiko je najplodnije tlo slobodnozidarskih loža. U njem su one do vrhunca razvile svoju „čovjekoljubivu" djelatnost na „usrećenje" nesrećna čovjeka. Krasni su plodovi tog spasonosnog rada stotine ubijenih nevinih muževa i žena; na stotine uništenih kulturnih spomenika; more patnje i nevolje.

Mislili bismo, opametit će se razumni Božji stvorovi, kad vide, plod svoga djelovanja, ali je njihov um doživio krah. Ostao je samo niži dio čovjeka.

Nemoguće bi nam bilo shvatiti, kako narod koji je 90% katolički može, da tako dugo trpi progonstvo, kad ne bismo znali, da je u njemu još zaplašena krv pređa, koji su mnogo trpjeli od početka pa do danas od nesavjesnih, upravo, zločinačkih bijelaca.

No najnoviji događaji daju slutiti, da bi se prilike mogle okrenuti na bolje. Narodu je već moralo dogorjeti do nokata; on ne može da vječno ostane pasivan, a osobito ne onda, kad zločinci bezbožno i drsko diraju u njegove najveće svetinje, njegove crkve i iskreno osjećanje duše.

Kad je iza zloglasnog Callesa bio izabran novi predsjednik republike, cio se svijet nadao, da će vlada, koja je i opet bila slobodno-zidarska, biti ipak sklonija katolicima od prеđašnje. Ali ništa od toga! Slobodni zidari su ostali dosljedni. Raznim protestantskim sljedbama pomagali su, pače i novcem, a katolici ostaše u položaju u kojem i prije, ako ne i u gorem.

Nedavno je opet parlamenat, sredstvo slobodno-zidarskih loža, izglasao zakon, koji kaže: Biskupi se pokoravaju Rimu i prema tome su stranci u Meksiku. Ujedno je primio i zakon o obligatnom socijalističkom odgoju u školama. Po prvom su zakonu svi biskupi i nadbiskupi protjerani iz Meksika. Iz mnogih saveznih država (Meksiko je, naime, savezna republika) prognani su i svi svećenici. Zabranjeni su i zaplijenjeni katolički listovi, raspuštene sve katoličke organizacije i društva. Narod je silno ogorčen i strahovito uzbuđen, a naročito studenti i seljaci. Na mnogim je mjestima došlo do sukoba. Žrtve nisu izostale. Dat će Bog i Meksiku bolja vremena!

Što rade framazuni i boljševici?

Mahniti su si cilj postavili framazun Azana (vođa socijalista u Španjolskoj) i Roeriguez, boljševik (predsjednik republike u Meksiku). Oni hoće, da unište ono, što nije uspjelo uništiti Neronu, Domicijanu i Dioklecijanu; hoće da izbrišu s lica zemlje ono, pred čim je nemoćan pao Julijan Apostata (Odmetnik), što nije mogao da postigne Voltaire, ni svi drugi progonitelji kroz XX. stoljeća; hoće da ubiju feniks-pticu katoličku Crkvu.

Mogu li ti progoni naškoditi katoličkoj Crkvi? Ne! Već naprotiv iz njih izlazi Crkva preporođena, ojačana i umnožena. Sanguis martyrum, semen christianorum. (Krv je mučenika sjeme kršćana). Krasna je to istina. Iza progonstava se događaju najveća i najpobudljivija obraćenja. Prvi plodovi molitve novih svetaca su ti, da se Crkvi obilno vraća, što je pretrpila. Vjera je jača, ljubav djelotvornija.

Ali ni to nisu svi plodovi progona. Ozbiljniji pristaše tih nastranih ljudi uviđaju, da se tako ne dolazi do sreće naroda, kad jedna klasa progoni i ubija drugu; vide da njihovi vođe idu samo za vlastitom koristi i da jedno govore, a drugo rade, da sav njihov rad počiva na zaslijepljenoj mržnji i prolijevanju krvi. Prirodna je posljedica da ih ostavljaju. Tako se oštrica, koju ti ljudi namijenjuju Crkvi, okrene protiv njih samih.

Pravednost Božja mudro kažnjava nepokornost i oholost onih, koji ne će da Njega, najveće dobro, priznadu gospodarom, tako, da im oduzme čovječje dostojanstvo, sposobnost rasuđivanja, um. U čemu tko griješi u tom će se i kazniti, veli sv. Pismo. **Ivo Puhan.**

---

* Feniks-ptica po priči ne može da bude ubijena, jer odmah iz mrtvoga tijela ustane nova, mlađa i ljepša.

BOŽIĆNE JASLICE
Rezbarska umjetnost iz Oberammergau-a

tome pridolazi i utjecaj milosti Božje, koja čovječji razum na tom putu vjerovanja prosvjetljuje, da uzmogne vjersku istinu lagljie upoznati, i pomaže volju, da čovjek pristaje uz tu istinu. Vjerovanje nije dakle samo djelovanje čovječjeg razuma i volje, nego i milosti Božje. Bez milosti Božje djelatne ne može čovjek niti započeti s vjerovanjem. Upravo zato Gospodin daje tu milost svakom čovjeku, jer mu je vjerovanje potrebno za spasenje. „Bez vjere naime nije moguće ugoditi Bogu," to jest dušu spasiti, naučaje sv. Pavao.

Osim djelatne milosti djeluje kod kršćanina i ulivena bogoslovska krepost vjere. Tu krepost ulijeva Gospodin u dušu kod svetoga krsta zajedno s milošću posvetnom. Ta je dakle krepost vjere dar Božji. Po toj kreposti postaje čovjek sposobnijim, da laglje vjeruje, i da svoje vjerovanje usavršuje. Zato vidimo kod male djece, kako rado prihvataju vjersku obuku. U njima djeluje ulivena bogoslovska krepost vjere. Na krstu su je dobili i sada ona djeluje. Kasnijim vježbanjem u djelima svete vjere može si čovjek pribaviti i stečenu krepost vjere. Za prvi uvjet spasenja, vjerovanje, pohitila je dakle u pomoć ulivena krepost vjere, milost djelatna, a konačno tu može pomoći i stečena krepost vjere.

S ulivenom krepošću vjere mora čovjek neprestano napredovati u stečenoj kreposti vjere. Vjera mu je uvjet spasenja, napredovanje u kreposti vjere uvjet mu je duhovnoga napretka. U tom pogledu je najvažnije paziti na to, da si čovjek pribavi svojstva svete vjere u što većem stepenu. Glavna su svojstva vjere, da bude živa, stalna i tvrda. Vjera je u čovjeka živa, kad on doista živi po svojoj vjeri. „Kao što je tijelo mrtvo bez duha, tako je i vjera bez djela mrtva", poučaje sv. Jakob. Kod čovjeka, koji teži za savršenstvom, živa se vjera pretpostavlja. Ko ne bi živio po vjeri, taj bi bio slabi kršćanin, čovjek, koji je samo zapisan u matice krštenih. Čovjek na putu savršenstva živi po svojoj vjeri, no ne samo to, nego vjera mu je poticalo, koje ga nužno upravlja sve to jače putem kreposti. Vjera naša mora biti stalna. U koga je vjera stalna, taj je spreman prije sve podnijeti, pa i umrijeti, nego li vjeru zatajiti. Tako stalna vjera pomaže čovjeku, da svladava razne teškoće na putu savršenstva. Njemu je vjera putokaz svake kreposti, i zato on u krepostima napreduje baš po svojoj stalnoj vjeri. Vjera naša mora biti tvrda. Nikakva sumnja ne smije ni ne može pokolebati tvrdu vjeru. To je već za spasenje potrebito. Za napredovanje u krepostima, tvrda je vjera čovjeku osobita pomoć. On se ne treba boriti protiv vjerskih sumnja. Tvrda vjera daje mu čvrstoću, da uzmogne za krepost trpjeti. Ona mu govori na usta sv. Pavla: „Znadem, komu sam vjerovao..."

Vjera je dakle ne samo glavni uvjet našega spasenja, nego je ona ujedno i uvjetom napredovanja u duhovnom životu. Krepostan život počiva na vjeri kao na čvrstom temelju. Zato mora čovjek od Boga ulivenu krepost vjere što više učvršćivati, pribaviti si i stečenu ovu krepost. Bit će mu temeljem boljega duhovnog života.

Dr D. Hren.

Kršćanska obitelj

HEROD I NEVINA DJEČICA

Svake godine 28. decembra, na dan Nevine djece izlaze ova djeca iz svojih 2000 godina starih grobova i žure se držeći se među sobom i dižu ruke prema Jerusolimu, prema davno zaboravljenom grobu svoga ubojice, Heroda. Nevino poubijana djeca zapjevaju ondje pjesmu tihu i tužnu.

Tada se probudi strašni tiranin s povikom: „Ha, kakvi su to glasovi?" I drhćući tiska svoje ćelavo mrtvo lice zemlji.

Ali badava! Strašni napjev dopire i dolje u grob i ubojica ga mora čuti.

„Ne, to ne mogu slušati! Dalje odavde!" — I Herod se digne iz groba i počne trčati. Bijela četa ubijene djece slijedi ga i progoni. On bježi na lađu gusara - morskih razbojnika. Gusari imaju mnogo toga na svojoj savjesti i on misli, da će ovdje naći utočište. Ali ne. I gusari prestrašeni uzmaknu pred njim i otjeraju ga. Nitko ne će da prima na konak ubojicu djece. On bježi — a djeca za njim. I dolaze u tamnu šumu Herod se pridružuje razbojnicima i traži pomoć, — ali i odavde ga protjeraju. I djeca ga dalje progone. Prolazi kraj vješala, gdje su umrli veliki zločinci. Ali se ovi dignu iz svojih grobova i od užeta vješala pletu bič i protjeraju ga. A djeca za njim.

Napokon... napokon u nekom gradiću pred lijepom kućom zaustavi se i reče porugljivo: „Gledajte ovamo unutra idem, ovdje je žena gora od mene!"

Prestrašene uzmaknu dječje duše na stranu i ušute. I vrata se otvore i mala dječja duša opterećena istočenim grijehom izlazi plačući; *duša je to ubijenoga djeteta, kome njegova grješna mati nije dala, da se rodi.*

Tako legenda.

* * *

Božićno djetešce! Kralju djece! Ne daj, da se ova strašna legenda, u kojoj kršćanskoj obitelji obistini!

J. Ott.

POZDRAV GOSPI

Jesenje predvečerje.

Polja su opustjela. Još su samo vinogradi nepobrani. Šetali smo župnik i ja najduljom gradskom ulicom. Razgovarali smo. Ali nakon duljeg vremena šetanja nekako smo zašutjeli. Svaki se zavezao u svoje misli.

Već se smračilo.

Iz daljine začuje se glas maloga zvona, ali oštar, čist, zvučan. Župnik se najednom okrene i pokaže rukom prema selu, odakle je dopirao onaj mili glas zvona:

„Čujete li ovo zvono? Ovo je zbilja najljepši zvuk zvona, što sam ga uopće čuo."

Slušao sam. Zaista bio je to divan zvuk. Tako zvonak, tako čist, tako nježan. Zazvonila su i druga zvona. Zazvonila su čak u punom jeku, ali ono zvono nekako zaglušavalo ostala.

Prestala su zvona.

Ali ono malo milo — zvučno zvonce — još nije prestalo. Njegov se glas nesmetano razlijegao po okolici. Taj sitni glas maloga zvona dočaravao mi punu, skladnu, divnu pjesmu djetinjstva moga, kad je istim — milim zvukom s anđeoskim korovima pjevalo večernju pjesmu Majci svijeta.

Zvono je i sada, kao i nekada zvonilo večernji „Pozdrav Gospi" i budilo slatke uspomene djetinjstva moga.

Sl. Birt.

Gospa dobrog savjeta

VJERA

Prolaziti putem savršenstva znači poći putem kreposti. Moramo najprije promotriti bogoslovske kreposti, t. j. one, koje se izravno odnose na Boga. Njihov je predmet Bog. On im je ujedno i razlog i sve. Među bogoslovskim krepostima na prvo mjesto stavljamo vjeru.

Prije samog promatranja vjere kao kreposti moramo se pozabaviti promatranjem Vjerovanja. To nam je poznato još iz katekizma. Kao djeca smo naučili, da kršćanski vjerovati znači tvrdo držati za istinu sve, što nam je Bog objavio, i što nam po svojoj Crkvi predlaže vjerovati. Do vjerovanja dolazi čovjek već u djetinjstvu. Dobra majka uzima svoje nevino dijete na krilo, pa mu svrne pogled spram neba i govori mu o Gospodinu Bogu, Stvoritelju svijeta, koji ondje stoluje. Ona ga odvede u crkvu, gdje mu pokazuje propelo i poučaje ga o djelu našeg otkupljenja. Ona klekne s njime pred Spasitelja u svetohraništu, tumači mu o Isusu, koji ondje boravi, kazuje mu, kako je ondje izvor našeg posvećenja. I dijete to rado sve prihvaća, sve vjeruje. Odrasao čovjek, koji ne bi bio poučen u vjeri, može neke vjerske istine sam svojim razumom pronaći. Istine, da Bog postoji, da je On pravedan i slično, može čovjek i razumom pronaći, a i razumom dokučiti.

Vjerovanje je čin razuma, po kojem čovjek upoznaje neku vjersku istinu. Kod pojma kršćanskog vjerovanja razum upoznaje istinu, koju je Bog objavio. No u tom nije sve. Vjerovanje je i djelo naše slobodne volje, kojim čovjek pristaje uz onu vjersku istinu. K svemu

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

NAŠ APOSTOLAT

Prošli puta smo promotrili glas svetoga Oca, kojim nas pozivlje na rad za sveto Sjedinjenje. Taj sveti i uzvišeni poziv zapravo govori i o značenju našega Apostolata sv. Ćirila i Metodija. Svi su narodi u katoličkoj crkvi pozvani na sudjelovanje u misijama, a isto tako na sudjelovanje u radu za sveto Jedinstvo. U tom pak svetom radu oko Sjedinjenja baš mi, slavenski narodi, moramo stupiti u prve redove. Prava je sramota za nas, kada gledamo, koliko li su u tom pogledu načinili Francuzi, braća Česi, Slovaci i osobito Slovenci dobro su shvatili želje Božanskoga Srca i poziv Njegova Namjesnika na zemlji. Kod njih se Apostolat razvija velikom brzinom i neobičnom snagom. Naš je Apostolat svojevremeno bujnije cvao, nego li danas. Treba ga oživiti!

Krasan božićni dar kršćanskom Istoku doprinijet ćemo radom u smislu našega Apostolata. Prvo i najglavnije jest, da se prihvatimo vruće molitve. Molitva prodire nebesa. Taj smo nauk naučili u našoj svetoj Crkvi. To je činjenica, koju smo i sami iskusili. O tome bi znalo nabrajati svu silu dokaza svako kršćansko katoličko srce. Razna pobožna udruženja imadu i različite obveze u pogledu molitve. Obveze našeg Apostolata nijesu velika, niti je teška. Jedan Oče Naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i onaj dodatak nebeskoj Majci i svetoj slavenskoj braći, ne oduzme čovjeku mnogo vremena. U kratko vrijeme, s pobožnom molitvom, veliko se duhovno blago pribavlja za tako uzvišenu svrhu.

Druga je dužnost naših članova platiti članarinu, ako je to ikako moguće. Članarina je tako malena, da će se jedva naći udruženje, koje očekuje tako maleni doprinos. Dvanaest dinara godišnje, ili jedan dinar na mjesec, to je u istinu malo. Živimo u teškim vremenima, kad je za siromaha i dinar vrlo velika svota. Može biti i takve sirotinje, koja ne smaže ni dinara na mjesec. Ako u istinu nema, onda nema ni obveze. Ipak će se većim dijelom naći onih, koji mogu i toj obvezi udovoljiti. Kad bi si muževi i mladići malko uskratili duhana, a žene i djevojke od raznih nepotrebnih stvari, našao bi se koji dinar.

Treća zadaća članova jest, da šire „Našu Gospu Lurdsku" kao glasilo našeg Apostolata. Nijedan pokret bez glasila ne može pravo naprijed. Glasilo daje upute, izvještaje, potiče na rad.

Naš Apostolat sa tako uzvišenom zadaćom morao bi se opet oživiti u svakoj našoj župi. Jedva će se naći župa, u kojoj ne bi bilo barem deset duša, koje bi se dale na taj sveti i uzvišeni posao. Lahke obveze i tako jednostavno uređene, ne će jamačno nikomu biti nemoguće. Za naše župnike, koji su poslom preopterećeni, Apostolat ne znači novi posao. Župnik mora članove samo od vremena do vremena upozoriti na njihove dužnosti. Za prikupljanje članarine i novih pretplatnika našega glasila može upotrebiti kojega člana.

Za Božju stvar ne smije niti teško biti teškim! **D.**

RUSKI BISKUP U RIMU

Nakon dugo vremena učinio je prvi puta slobodan pohod u Rim „ad limina apostolorum" apostolski administrator ruski Pijo Eugen Neveu, katolički biskup iz Moskve. Više je doduše, biskupa došlo iz Rusije u Rim izvijestiti sv. Oca o vjerskim prilikama u Sovjetskoj Rusiji. No svi su ti dolazili kao prognanici, kao osuđenici ili sužnji, pušteni iz progonstva. Tako je u Rim došao pok. nadbiskup Cieplak, koga boljševici odsudiše na 10 godina robije, ali ih je javno mnijenje Evrope prisililo da ga, nakon jedne godine puste na slobodu i odvedu do ruske granice. U naručje sv. Oca došao je mučenik biskup Sloskan nakon 10 godišnjeg robovanja, oslobođen diplomatičkim korakom svoje domovine. U Rimu je potražio utjehu litavski biskup Matulanis, kad mu je njegova domovina pribavila slobodu izmjenom za osuđene komuniste u Litavskoj. Došao je i starina biskup Malecki, koga su sovjeti vratili Poljskoj, pošto mu je mučenički život u izagnanstvu istrošio sve sile.

Pa kako se dogodilo, da je jedini biskup Neveu ostao u Sovjetskoj Rusiji slobodan i da je mogao na koncu i slobodno iz Moskve otputovati u Rim? Ponajprije treba znati, da je sva sloboda biskupa Neveu bila u tom, što nije bio u tamnici. Inače je bio pod neprestanom paskom vlasti. Usto treba znati, da je Neveu bio podjedno župnikom francuske crkve sv. Ljudevita u Moskvi, koja je podjedno župna crkva inozemnih diplomatskih delegacija. Samo tako mogao se biskup Neveu zaštititi pred divljaštvom komunističkih bezvjeraca.

Pijo Eugen Neveu, jedini aktivni katolički biskup ruski, rodom je Francuz, sin je tvorničkog radnika biskupije orleanske. Otac mu je imao 16 djece. Rodio se god. 1877. Godine 1895. stupio je u novicijat oo. Asumpcionista u Livru. pa je nakon 2 godine položio zavjete u Jeruzalemu. Godine 1910. poslan je za profesora slavenskog sjemeništa u Drinopolju, gdje ga je za svećenika posvetio bugarski nadbiskup Menini. Iza kratke učiteljske djelatnosti u Varni postao je rektorom crkve Dobrog Pastira u Petrogradu. Nakon jedne godine postao je župnikom u Makievci, gdje je u ugljenokopima bilo zaposleno mnogo francuskih inžinira i stranaca. Kad je biskup D' Herbigny bio u Rusiji, upoznao je odlične njegove vrline, pa je na nj upozorio svetu Stolicu, te ga je tajno posvetio za biskupa. Kao biskup preuzeo je upravu crkve sv. Ljudevita u Moskvi, kod koje je i danas. **Dr K. Dočkal.**

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

RUSIJA.

Pušteni na slobodu. Iz boljševičkih tamnica piušteni su na slobodu svi katolički svećenici: Albin Markuszewski, Roman Janowski, Antun Traczinski, Nikola Ščepaniuk i Petar Rybalowski. Prelat Markuszewski preuzeo je iza povratka iz zatvora župu u Malinu, Jankowski župu u Uszomjeru. Po tamnicama boljševičkim čami još oko 100 katoličkih svećenika.

Grčki hram u Moskvi. Od starine imali su Grci u Moskvi hram sv. Nikole. Duhovnu službu kod toga hrama obavljali su grčki monasi iz gore Atosa. Od sedam monaha ostao je jedan jedini. Dva umriješe od gladi, četvorica pobjegoše pred boljševičkim nasiljem. Što će se dogoditi posljednjemu monah *Y*nije teško pogoditi, kad znamo, da su boljševici odlučili hram sv. Nikole demolirati

Sv. Terezija od Malog Isusa — zaštitnica ruske protuboljševičke mladeži. „Narodni savez nove ruske generadije” hoće da udruži svu rusku emigrantsku mladež u boju protiv boljševičke sile. Imade svoje podružnice svagdje, gdje živu ruski emigranti. Njihovo glasilo je: „Za Rossiji”. U tom časopisu izašla je nedavno jedna zanimljiva crtica.

Pariška podružnica kupila je stariji auto, da može laške obilaziti vanjske podružnice. U autu bila je nad volanom smještena slika sv. Terezije od malog Isusa. Prijašnja vlasnica auta govorila je prigodom prodaje: „Ostavite sliku sv. Terezije samo u autu. Ona će vam donesti sreću”. Tako je i bilo. Slika sv. Terezije ostala je na svom mjestu. I gle, odmah prvi izlet s autom, što su ga poduzeli vođe, dobro je uspio. I tako sada prati sv. Terezija mlade Ruse na njihovim putovima, donoseći im neprestano uspjehe, tako, da je nazivaju „svojom malom Terezicom”.

TURSKA.

Mozaici u Aja-Sofiji. Kad su Turci god. 1453. osvojili Carigrae, promijenili su prekrasnu crkvu Božje Mudrosti (Aja Sofiju) u džamiju. Budući da koran brani slikati ljudska bića, nato je bilo potrebno maknuti iz crkve slike Krista i svetaca. To su Turci i učinili, i to tako, da su slike jednostavno preličili vapnom i bojom. Tako je ostalo do danas.

Iz opisa, sačuvanih još iz vremena prije osvojenja Carigrada, znamo, kakovi su bili mozaici na stijenama Aja Sofije, ali ipak nisu bile poznate podrobnosti, a niti vrijednost tih slika.

Početkom god. 1932. dozvolila je turska vlada Tomi Whittemore, ravnatelju američkog instituta „Byzantine Institut odf America”, da otkriva mozaike u crkvi Aja Sofija. Do sada su očišćeni nekoji mozaici u glavnoj lađi. Nad pobočnim vratima ukazaše se latinski križevi crveno-blijede boje na zlatnom polju. Carska vrata su ukrašena raskošnim mozaikom, koji predstavlja Krista u oblacima na prijestolju od dragoga kamenja. Krist je podigao desnicu, da njome blagoslovi, dok u lijevoj ruci ima otvorenu knjigu s natpisom: „Mir vam. Ja sam svijetlo svijeta”. Na desno od glavne slike vidi se slika sv. Mihaela Arhanđela, a na lijevo lik Majke Božje. Ispod nogu Kristovih nalazi se lik nekog vladara, koji kleči i pobožno se klanja. Svi su likovi u nadčovječnoj veličini, te su impozantni i dragocjeni.

Whittemore nastavlja posao, te iščekuje daljnje zanimivosti.

AZIJA.

Čeznuće za sjedinjenjem s katoličkom crkvom u Siriji. Pariški list „La Croix” donosi iz Sirije ovu vijest: „Kad je pred nekoliko godina umro u Damasku pravoslavni patrijar Haddad Gregor, nastao je među pravoslavnima veliki spor. Posljedica je bila, da su za patrijara bila izabrana dvojica, od kojih je svaki htio biti zakoniti patrijar. Ovo se bolno dojmilo jednog dijela pravoslavnih, pa su mnogi počeli svraćati svoj pogled na katoličku crkvu i prelaziti k njoj. Dosad se sjedinilo s katoličkom crkvom: u Ain Ech Kaaru 120 ljudi, u Daraju 120, u Hineji 300, dok ih mnogo ima u Sednaju. Pokret traje dalje. U Damasku osnovalo se društvo za obraćenike, da im osigura život.

DRUŠTVENE VIJESTI

Članarina i darovi za „Apostolat sv. Ćirila i Metodija”. Godine 1934. poslaše „Apostolatu sv. Ćirila i Metodija”: Miroslav Vernik, župnik u Vel. Trojstvu, 25.— Din. Msgr. Dr Josip Frančišković, kanonik u Bakru 100.— Din. Filip Kicošević, župnik u Novom Slankamenu, 10.— Din. Gabrijel Valečić, profesor u Zagrebu, 20.— Din. Matija Pavić, župnik u Osijeku, 20.— Din. Toma Milinković, upravitelj župe Križpolje, 6.— Din. Dr Ivan Hulenić, profesor u Zagrebu, 180.— Din. Ivan Krst. Stanković, župnik u Vrhovcu, 18.— Din. Msgr. Marijan Galović, župnik u Bošnjacima, 51.— Din. Biskupski Ordinarijat u Senju 623.— Din. Prebendarski zbor u Zagrebu 160.— Din. Msgr. Matija Seigerschmidt, župnik u Marija Bistrici, 156.— Din. Slava Gjuričić, učiteljica u Ivanjskoj, 20.— Din. Msgr. Dr Janko Borković, župnik u Sisku, 50.— Din. Ružena Mrtvych iz Zagreba, 6.— Din. Don Krsto Stošić, vjeroučitelj u Šibeniku, 196.— Din.

Plemenitim darovateljima Gospod Bog platio!

Povjerenicima „Apostolata”. Još se uvijek nije skupio dostatan broj pretplatnika „Naše Gospe Lurdske” sa strane „Apostolata”, da bi se osigurao ovaj kutić kao mali vjesnik „Apostolata” sv. Ćirila i Metodija. Kako je građanska godina pri kraju, pa je najpovoljnije vrijeme za sabiranje pretplatnika, usrdno se umoljavaju povjerenici „Apostolata”, da nastoje skupiti što više pretplatnika za „Našu Gospu Lurdsku”. Još nam je uvijek daleko do broja 1.000, koji nam je potreban. Javljajući nove pretplatnike, ne zaboravite dodati riječi: „sa strane Apostolata sv. Ćirila i Metodija”!

BORAC KRISTOV (Nastavak)

U tamnici.

Juraj se već sasvim primirio u tamnici. Svoje misli uzdiže Bogu. Tu nalazi utjehu. Dok se on tako moli, najednom zaškripe vrata. On se brecne. Gleda tko to ide k njemu. Unutra ulazi Anatolije. Razgleda po tamnoj sobici. Traži časnika.

— Jurje! Jurje!

— Evo me!

— Jurje, ja ti čestitam na obrani. Sjajno si govorio... Žao mi te je... Ti si hrabar muž... Ne boj se, Jurje! Nisam te došao nagovarati na otpad. Ne. Došao sam, jer znam, da ti je teško ovdje biti.

— Nije tako baš teško biti ovdje, kako to ti misliš, Anatolije! Čovjek uzdigne svoje srce i misli Bogu i dobiva nevjerojatnu jakost odozgor.

— Poznato mi je, da vama kršćanima vaša vjera daje čudotvornu moć, da možete podnositi sve nevolje i patnje ovoga života. To sam vidio kod svoje žene. Sam sam skoro postao kršćanin, ali su nadošli evo ovi progoni, pa ne mogu. Strah me je. Previše ljubim svoj život. Ne mogu ga žrtvovati za svoju vjeru.

— Ti još nemaš žive vjere, Anatolije! Ti si tek na putu k pravoj vjeri. Treba ti još Milost Božja, koja će tvoju slabu vjeru ojačati.

— Kada će to biti ?

— Ne gubi nade! Bog će ti dati svoju Milost, kada bude Njegova volja.

— Ne gubim nadu. Dapače ja čvrsto vjerujem, da će doći čas, kada ću i ja moći slobodno i neustrašivo ispovijedati vjeru u Krista! Moja žena moli za me.

— Molit ću se i ja za tebe, da čim prije upoznaš potpunoma Isusa Krista i da Ga uzljubiš svom dušom.

— Hvala ti, na tim riječima. Moli se Bogu za mene i za moju kćer. No ja bih svakako želio, da ti pomognem u ovaj čas.

— Kako mi možeš pomoći ?

— Želim uputiti tvoju braću, da si ti ovdje. Pripravio bih sve, da te mogu obilaziti. To bi bila velika utjeha za tebe.

— Ah, to je previše, Anatolije, što mi ti nuđaš!

— Ne. Nije. Ti napiši za braću list. Stražar je moj pouzdanik. On će ih sve puštati unutra. Ne boj se ni za što! Sve je moja briga.

— Daj mi papira, da napišem list.

Anatolije mu dade. Juraj napiše par riječi.

— Predaj ovo tvojoj kćeri Silviji.

— Što ? Zar je ona kršćanka ?

— Pitaj je sam!

Anatolije je uzrujan. Ta je li moguće, da se njegova kći kršćanka, a on joj to zabranjuje biti? Brzo se oprašta od Jurja. Hrli kući.

— Gospodin Isus Krist, neka ti plati za ovu uslugu! — veli Juraj na rastanku.

Čim je Anatolije došao kući, pozove pred sebe Silviju. Strogim je pogledom gleda. Upravo joj srdito govori:

— Slušaj, Silvijo! Sve mi priznaj, što te budem pitao.!

— Hoću, oče! Ti znaš, da ti uvijek sve iskreno kažem.

— Poznaš li bivšeg časnika Jurja ?

— Jednom sam ga vidjela.

— Gdje ?

— Na cesti.

— Nije li to bilo među kršćanima ?

— Oče, nikada nisam bila među njima, premda to vruće želim.

— On ti šalje ovo pismo.

Silvija dršćući rukom uzima list. Čita ga.

Silvijo!

Javi kome od moje braće, da mogu doći k meni, kadgod hoće. To mi je tvoj otac priskrbio. Hvala mu! Bog mu platio! Molit ću se Bogu za vas. Preporuči i mene u molitve braće. Neka mi sutra donesu Utjehu.

Pozdravlja te

J u r a j.

— Oče, ja ne razumijem potpunoma ovoga pisma ?

— Ni ja, kćeri. Ja sam istina je, upućen u neke kršćanske tajne, ali oni istom na koncu otkrivaju sve tajne svoje vjere.

— Oče, hajdemo i mi među kršćane!

— Za sada ne! Kad prestanu progoni, onda ćemo i mi stupiti u kršćanske redove.

— Zašto čekati, oče ? Ja sam spremna odmah stupiti među kršćane.

— Čuvaj se! Teško je trpjeti muke.

— Isus Krist će nas jačati!

— Ja za sada ne ću ići među njih. Ti čini, kako hoćeš. Ovo predaj kome od kršćana. Koga ti poznaješ kao kršćanina ?

— Marcelu i Kvinta.

— Tako ti Herma, je li moguće, da su oni kršćani ?!

— Jest, oče! Oni su kršćani!

— Znade li za to Protej ?

— Ne zna. To je tajna.

— Oprezna budi, Silvijo! Čuvaj i ti tu tajnu. Nikome ne govori o tome.

— Ne ću, oče!

— — —

Silvija je predala pismo Marceli i Kvintu. Oni su ga odnesli na kršćanski sastanak. I u noć molili su se oni za Jurja. U jutro odnese mu Sulpicije i Utjehu. Odnesao mu je svetu Pričest.

* * *

Isti dan, kad je Saturno došao pijan u hram božice Cibele, legao je u krevet. Onako pripit snovao je osnovu, kako će otkriti tajno kršćansko sastajalište i sve ih pohvatati i kazniti smrću. Napose je mislio, kako će se osvetiti Jurju... Tako razmišljajući zaspi. Dugo je spavao. Najednom — već pod veče — netko stane lupati na njegovim vratima. Probudi se. Glava ga strašno boli. Sve mu je tijelo ispremlaćeno. Teškom mukom sjedne na krevet. Okrvavljenim očima razgledava se po sobi. Lijeva ga ruka napose boli. Gleda šta je. Ona mu je otekla. Krvava mu je i košulja. Nastoji si predstaviti uzrok toga. Lupa na vratima biva sve jača. To ga srdi. Ljutito viče:

— Tko je ?

— Emilije.

— Tko si ti ?

— Romulin oslobođenik.
— Aaaha... To si ti! Što trebaš?
— Prejasna Romula, moja gospodarica, šalje ti pismo.
— Počekaj malo.

Saturno se digne. Noge mu klecaju. Osjeća veliku slabost u tijelu. Pere se. Uzima čisto odijelo. Dugo se dotjeruje. Nakon duga čekanja otvara vrata.

— Gdje je list?
— Evo ga.

Saturno zijevajući uzima list. Čita ga.

Saturno!

Čitav te već dan očekujem, a tebe nema. Što ti je? Jesi li možda bolestan? Dođi brzo k meni! Imam ti mnogo toga pripovijedati. Časnik Juraj je strpan u tamnicu. Žuri se k meni...

Pozdravlja te
tvoja Romula.

— O, bozi, kolike li sreće! Hahaha... Imam te, imam ptičica! Hahaha. Sada si u našim rukama, Jurje! Ah, osveta će brzo doći.

— Emilije! Reci gospodarici, da odmah dolazim. Žuri se!... Stani malo! Evo ti par komada novčića, što si me čekao. Ne govori gospodarici, da si me našao gdje spavam. Znaš, noćas sam malo pio!

— Razumijem. Ja ću reći, da sam se ja malo kockao u krčmi, pa sam k tebi kasnije došao. Razumijem ja sve.

— Da. Tako joj reci. Znam ja, da si ti pametan dečko!

— — —

— Saturno, Saturno, da si bio barem danas do podne tu!
— Šta je bilo, prekrasna Romulo?
— Časnik Juraj bio je danas pred carem i branio kršćane.
— Što je govorio?
— Tako je bezobrazno govorio caru, da ga je ovaj morao baciti u tamnicu.
— Divno! To znači, da će ići u smrt.
— Jok! Car ne će ni da čuje o tom.
— Zašto?
— Car njega silno voli. On ga misli tamnicom predobiti za našu vjeru.
— Tako mi Baka, taj mu naum ne će poći za rukom.
— Što da učinimo? On je ugledan časnik. Njegova je hrabrost poznata po čitavom carstvu. Njegova ustrajnost u ispovijedanju kršćanstva utvrditi će kršćane u njihovoj vjeri.
— To nas ništa ne treba smetati. Glavno je, da je on u našim pandžama. U zgodan čas treba ga caru spomenuti i ode njegova glava!
— Imaš pravo, Saturno!
— Što se tiče njegova ugleda u državi, to će brzo ljudi zaboraviti. Par dana razgovarati će se o njemu, a iza toga ga se nitko ne će više ni sjećati. Mi ljudi brzo sve zaboravljamo.
— Tako je.

* * *

Juraj je već tri mjeseca u tamnici. Car ga nikako ne zove pred sud. Bez suda nikoga ne kažnjavaju smrću u rimskoj državi. Češće su ga spominjali pred carem. On se samo smiješkao. On je uvjeren u svojoj duši, da će njega tamnica umekšati. On će otpasti od kršćanstva...

Tamnica je Jurja napola ubila. Snažno njegovo tijelo oslabilo je. Ubila ga memla. Usto je dobio groznicu. Trese ga svaki dan. Hranu dobiva najgoru, što se može zamisliti. Prijatelji ne smiju ići k njemu. Tko se uhvati kod njega kažnjava se smrću. Ipak ga gdjekad obiđu Protej i Anatolije. Oni mu dovedu svoje prijatelje — kršćane. Tu dobije malo okrepe i poticaje na ustrajnost. Svoju najveću utjehu — svetu Pričest — ne može dobiti svaki dan. To ga još najviše muči. Njegova duša čezne za Spasiteljem, a ne može Ga svaki dan primati.

Započeo je i četvrti mjesec tamnovanja. Zima ljuta vlada. Kamenje puca. Snijeg i led pokrivaju zemlju. Hladan vjetar brije sa svih strana. Tada jednog dana pozove car utamničenoga Jurja. Silno se promijenio. Slabunjavo izgleda. Koža i kost. Kosa neuredno se razletjela po ramenima. Brada strši na sve strane. Brci se oklapili. Usne mu sve u prištevima od groznice. Car ga promatra. Zgrozi se u duši. Bilo mu je žao.

— Jurje, svega toga nisi trebao pretrpjeti. Zašto si tvrdoglav? Odreci se Krista!

— Care, samo se jedamput umire! Iza ove smrti ostaje dvoje: ili vječna ljubav u zajednici s Bogom ili vječna mržnja na Njega i bol, što smo Ga prezreli prije ove smrti. Bolje je ovdje trpjeti, a tamo se veseliti. Ovdje je kratkotrajno, iza smrti vječno. Služiti Bogu i Njega ljubiti, to je najveća mudrost na ovome svijetu!

— Jurje, pusti ti sve ovo, što sada govoriš. Život je kratak. Što dolazi iza njega, tko zna? Sada uživaj! Odreci se Boga svoga i dati ću ti najveće časti. Bit ćeš u časti i slavi. Imat ćeš svega, što ti srce želi! Žrtvuj evo zrnce tamjana bozima. Svega ćeš imati.

Car sam dolazi do Jurja. Tisne mu u ruku zrno tamjana. Vodi ga do žrtvenika, što ga ima u dvorani. Juraj gleda bogove. Nasmije se. Trgne ruku iz carevih ruku. Baci tamjan od sebe. Smiono pogleda caru u oči.

— Dični care! Bolje bi bilo, da i ti spoznaš jedinoga i pravoga Boga, i da nastojiš steći nebesko kraljevstvo, nego što činiš ova zlodjela. Tvoje je ovo kraljevstvo prolazno. Nestat će ga. Drugi će se ljudi otimati za ovo prijestolje. Ti ćeš biti zaboravljen.

— Jurje, žrtvuj ili ću te smjesta pogubiti!
— Tvoje se moći ja ne bojim, care! Ti meni možeš ubiti samo ovo jadno zemaljsko tijelo. Moja duša pripada jedino Bogu! Nju ti ne možeš ubiti. U tom je tvoja moć slaba.
— Zaslužio je smrt! — viče Saturno.
— Sam sebi spremaš zlo! Vojnici, vodite ga natrag u tamnicu!
— Sveži mu, care, veliki kamen o vrat, da se ne može micati. Prije će popustiti i otpasti od Krista.

Caru se svidi ovaj savjet. Dade Jurju o vrat teški kamen svezati.

(Nastavlja se.)

Karlo Ivančić.

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po Din 50: Dr Janko Šimrak, Dapčić Marija, Penić Ivan, Sertić Zora-Ana, Vujašković Marija, Brlek Marija, Baćany Marija, Krleža Milan. — **Po Din** 30: Vujnović Matilda, Laštrić Nikola i Karmen, Stančirević Ivan. — **Po Din** 25: Obitelj Eugen Sezany, Doelme Elizabeta, Mladić Mary. — **Po Din** 20: Nagy Julika, Dubrovec Nikola, Obitelj Doljanski, Relić Ljubica, Malec Josip, Brukner Karolina, Frobe Antonija, Šetina Franjo, Megyery Stjepan, Haklik Ladislav, Obitelj Degoricijan, Belašković Marija, Stiplošek Jelka, Franz Ružica, Vujec Valent, Stern Sim. Eduard, Šeratnik Marija, Petković Stanka, Matić dr Pajo, Marchetti Slava, Obitelj Fegić, Ferković N., Pliverić Draga, Prekrat Paula, N. N. — **Po Din** 15: Strgar Marija, Žlender Josipa, Vuksan Franciska. — **Po** 10 **Din**: Kulmer Elvira, Krizmanić Milka, Martini Ana, Braun Vilko, Klingspocy Mira, Šarić Franjo, Marjanović Marija, Dujmović Magda, Drobuc Marija, Otorepec Jera, Vitojević Dušan, Tašner Micika, Čop Margareta, Brlović Blaž, Gjipalo Martin, Kromar Ana, Švarc Rozalija, Deželić dr Božena, Strepački Antun, Bartoš Antun, Eisenreich Štefanija, Steinberger Mila, Đukić Stjepan, Babić Vjekoslav, Mervar Leopoldina, Janko Ivanka, Jeke Tonka, Jović Cecilija, Premožić Stjepan, Mrkša Hermina, Stančirević Ivo, Spužić Rebeka, Potočnjak Sofija, Brunner Zora, Šarinić Petar, Šturm Pavla, Perška Emil, Iver Marko, Ciglenečki Franjo, Sezany Zlata, Vuković dr Milovan, Zaringer Barica, Svećenik Betika, Stancin Terezija, Jug Josipa, Kostrovec Marija, Novak Ljuba, Bužan Joso, Šautner Franjo, Dičić Šime, Potočki Milica, Vinko Olga, Krmpotić Milan, Jakić Sofija, Madlić Ruža, Petrak Veronika, Salamun Emilija, Takaci Ana, Grahovac Antonija, Ratkaj Kristina, Pevalek Vladimir, Cesar Antonija Iveković Dragutin, Dorfer Rikard, Kolak Otti, Petanjek Evica, Kern Marija, Jerčić Ljubica, Komadina Ljubica, Križanec Matilda, Borovac Marija, Zamolo Ante, Kranjec Marija, Haramija Mirko, Belić Stjepan, Pavliček Ladislav, Prekopec Ivan, Puntijar Ana, Vratić Marija, Dolovčak Kata, Banić Jana, Šiftar Ivo, Šiftar Jana, Sekula Mijo, Perković Petar, Banek Đuro i Kata, Kos Magda, Kuhar Aleksa, Živić Karmela, Černić Anka, Šmit Margareta, Javor Ida, Pukovnik Čačić Ivan, Pogačić Marija, Kulčar Živko, Pandžić Ivan, Hvala Terezija, Šestak Marija, Kranjc Lucija, Vidmar Marija, Jurčec Viktor, Obitelj Juričić, Bogović Marija, Obitelj Đurđević, Levatić Katarina, Ivšić prof. Mira, Mihatović Marija, Gračanin Đuro, Megry Fany, Obitelj Kezan, Horvat Marija, Čižmešija Bernardo, Obitelj Bognar, Plivelić Katica, Kuchner Matija, Makovec Bara, Obitelj Schaeffer, Sladović Anka, Golubić Marija, Rastovčan G., Jakopčević Josip, Ljubić Marija, Rybok Josip, Prosen Ernest, Pilaj Marija, Cvitaš Vilma, Barč Ljubica, Pavletić Milan, Marković Marija, Rubelli Vjekoslav, Obitelj inž. Tobica, Obitelj Pajas, Černy Milka, Šantek dr Miroslav, Babić Marija, Obitelj Pevec, Gutmann Danica, Prelogović Irena, Peko Regina, Špehar Ana, Krpata Marija, Rubelli Oskar, Brumec Sabina, Žmar Jelka, Schweder Ema, Čačić dr Fedor, Obitelj Maretić, Nabić Ljubica, Babić Ljubica, Obitelj Bach, Trubina Erna, Čop inž. Branko, Mužar Pepica, Juratić Paula, Balija Marija, Obitelj Jovan, Šubajković Katica, Premužić pl. dr. Kosta, Veutz Amalija, Trupej Josip, Magdić Marija, Obitelj Šmalcelj, Pilčik Štefanija, Šandor Terezija, Budisalić Marija, Borovčak Ivan, Demerec Marija, Nader Staša, Sokolić Ana, Obitelj Prpić, Lukšić Anica, Pavlić Marija, Krušlin Marija, Varga Josipa, Lončar Matilda, Marković Josip, Koemiveš Fanika, Balzer Rudolg, Gaal ud. Marija, Obitelj Cvetković, Filipaj Zdenka, Krček Marija, Grobelnik Vera, Hobek Viktorija, Bedeković Katarina, Toth Viktor, Kohek Ivan, Rubelli Marija, Kodrnja Barbara, Butorac Josip, Draganović Josipa, Šorš Fanika, Kelemen Franjo, Obitelj R. Landikušić, Melemnik Betika, Obitelj Desput, Besednik Amalija, Štajninger Fanika, Rožić Aleksandar, Hniličká A., Marković Sofija, Brodarić Marija, Martecchini, Arzemak Marija, Brodarić Angela, Cerovski Ljubica, Balašić Katarina (20 Din za 2 mjeseca), Kosina Josipa, Čulinović Ivka, Humsky Ivka, Šomer Marija. — **Po** 5 **Din**: Škrlin Andrija, Grgurić Antun i Antonija, Bedeniković Konrad, Jurčić Ljubica, Hržina Jelka, Petranović Mirko, Tarade Maksimilijan, Soršek Marija, Mavrić Adela, Dostal Anka, Stanković Amalija, Pajnić Micika, Kolaković Vladimir, Šantek Josip, Šantek Alojzija, Rukavina Josipa, Onić Amalija, Matijević Ana, Fišter Leopold, Čanađija Ferdo, Lovreković Katica, Vicić Bety, Matevčić Ivan, Lučić Petra, Šilak Slava, Gradišar Matilda, Kastropil Marica, Kralj Micika, Weisz Rezika, Čačić Josip, Božić Marija, Bedjabec Andrija, Trnšek Evica, Jurak Ljudevit, Ilić Ivan, Čemerika Monika, Reicherz Marija, Usinec Marija, Čurčibašić Anuška, Boranić Franjo, Baričević Ana, Kožić Marija, Kozelka Anka, Jagatić Mila, Giuln Ljubica, Šaban Štefica, Strnad Zora, Kolen Marija, Talan Toza, Štalcer Vjekoslav, Krapf Pavel, Štajner Štefa, Cittrek Fabijan, Gašparac Anka, Pem Marica, Ideg Marija, Hoffer Ivana, Doršić Magdalena, Turk Viktorija, Šorin Klara, Županić Slavko, Koseković Đuro, Devide Rudolf, Hrnjak Paula, Marušić Ivan, Wiedreiss Ana, Sever Jagica, Čižmar Martin, Jurina Katica, Balinkas Marija, Pirc Marija, Groman Antonija, Oštrić Josip, Šuman Ana, Klarić Gabrijel, Slebački Ana, Bresan dr Branko, Futek Antonija, Iđaković Marija, Plečko Vjekoslav, Babić Franjo, Zmišlja Stjepan, Zubak Petar, Ranogajec Anka, Čanađija Filipina, Bogdanović Valerija, Preglej Željko, Zobec Đuro, Mlakar Slavica, Krivić Šimun, Jogarić Josipa, Lanček Paula, Gosnik Franjo, Pavunić Antonija, Vučina Zora, Sušnik Margareta, Pesić Ana, Bračun Antonija, Kodrnja Marica, Škender Mate, Grčević Dujo, Korenčić Josipa, Drežnjeg Pepica, Carević Niko, Cvehuka Katy, Kros Zvonimir, Ipariš Draga, Burger Pene, Mucko Barbara, Brkljačić Mato, Hojncel Franjo, Bosna Milka, Garošić Ana, Franković Magdalena, Stazić Anka, Vrućina Jozefina, Horvat Ana, Habuš Eleonora, Jagodnik Zora, Kozel Josip, Mikšić Ana, Findrik Magda, Lipša Hela, Pielik Rozika, Bedeković Dragica, Ivić Marija, Šegović Rozalija, Sirk Vinka, Mandekić Ivan, Kvaternik Eugen, Gandić Ema, Drnić Ivan, Turković Milan, Zebić Marija, Brezinšćak Sidonija, Hanšel Đuro, Bednjanec Marija, Poštenik Rezika, Pogačić Anka, Mihelčić Cvijeta, Drašković Milka, Koenig Slava, Samardžija Josipa, Koš Marica, Puntijer Magda, Kranjec Jelka, Bujan Mijo, Banek Ljuba, Belić Slavko, Čeglje Bara, Banić Vinko, Bošmir Kata, Đurak Stjepan, Benšek Ljubo, Čegelj Jana, Trnčević Bara, Kranjac Vjera, Banić Milan, Kos Julka, Banić Dragica, Puntijer Ivan, Dolovčak Ana, Kristo Ivan, Dolovčak Ana, Kristo Vid, Haraminčić Josip, Ćuk Đuro, Mijolić Barica, Banić

Luka, Banek Dora, Bunjak Elizabeta, Banić Mirko, Cvetko Bara, Čižmek Terezija, Trnčević Elizabeta, Bošmir Elizabeta, Bujan Pavel, Puntijer Josip, Haramija Luka, Vučko Valent, Margetić Terezija, Bujan Slavko, Haramininčić Elizabeta, Banić Zvonko, Dolovčak Kata, Jelačić Ivan, Haramija Mirko, Đuran Mijo, Radić Marko, Banić Franjo, Haraminčić Đuro, Matijašić Franjo, Gržan Ivan, Slavuljević Nikola, Mlač Đuro, Križ Lacko, Šintić Branko, Zorbaš Marija, Pavelić Ante, Lončarec Franjo, Babić Ivo, Fiala Karlo, Bogdanović dr Mile, Pichler Hermina, Nosil Elizabeta, Bužić Marija, Grgić Ana, Belas Marija, Tuškaj Zora, Pavša Marija, Anderlić Barbara, Frištec ki Ivan, Burgić Marija, Lamot Katarina, Klišarić Magdalena, Petracije Marijana, Novak Štefanija, Golubić Anita, Šurina Otilija, Novak Josipa, Fras Rado, Peuc Antonija, Sok Marija, Rudolf Aleksandra, Rogina Marija, Kos Pepica, Smetko Jelka, Petričević Karmela, Šantek Radoslava, Malek Lucija, Bašić Marica, July Julija, Čakolić Katica, Ljubić Julijana, Vinković Anka, Rukavina Zlata, Obitelj Ivaniš, Šarić Stanko, Hohnjec Franjo, Reizer Marijana, Rotar Anica, Ivančević Đuro, Obitelj Malčić, Kolomanko Jozefina, Vojvodić Katica, Obitelj Kolić, Marjanović Marija, Halik Jelica, Jurić Rezika, Halapija Krista, Manzoni Ljerka, Jureša Julijana, Gerbl Slava, Magaraševič prof. B., Nikolić Marija, Rojc Marija, Bujas Laura, Pšenica Anka, Obitelj Šustić, Obitelj Mrnjavčić, Obitelj Balogh, Elinger ud. Marijana, Stritof Marija, Katalinić Marija, Horvat Zlata, Žižek Ana, Jug Micika, Ohnleitner Zora, Strumenik Pepica, Juričan Marija, Obitelj Kovačić, Kovačević Štefica, Čuček Milan, Vadalma Marija, Pate Terezija, Kleščić Dragica, Cesar Adela, Maretić Stjepan, Tutek Marija, Kovač Katica, Postružin Anica, Blešković Hinko, Obitelj Šimunić, Obitelj Tomašković, Kolar Lina, Schoenbuchner Leopoldina, Krajcer Ivka, Gmajlić Terezija, Celigoj Micika, Taboršek Ruža, Wihling Katarina, Enyedy Marija, Petrović Marija, Killer Ivan, Keesz Franjo, Šakić Cecilija, Obitelj Turković, Obitelj dra Troboza, Tajković Marija, Reberšak Terezija, Matetić Fany, Šimunić Ljuba. Marković Anđela, Ružak Milan, Koren Vera, Bilin Pepica, Hržina Josipa, Milanković Marica, Kobe Rozalija, Radović Marija Ana, Šoštarić Franjo, N. N., Dubrovec Josip, Jelaković Đuro, Petroci Juraj, Rasolnik Marija, Pučera Ignac, Kos Mato, Gamulin Jure, Fiedler Stjepan. (Slijedi.)

NOVI MJESEČNI DOPRINOSI U ZAGREBU:

Po Din 100: Forster Josip. — **Po Din** 50: Sertić Zora i Ana, Gayer N., Lipovec Sabina, Krleža Milan. — **Po Din** 30: Stančirević Ivan, Špehar Ana, Obitelj Pfeiffer, Pavlović Katarina, Sestre Butković, Guči dr Ljudevit. — **Po Din** 20: Štern Simon, Ferković N., Marić dr Mijo, Schweder Ema, Pospišil Stjepan, Jordanić Carija, Wellisch Paula, Obitelj Kolar, Obitelj Badaj, Obitelj Sayer, Obitelj Kovač, Šupe Kelka, Obitelj Jurković, Obitelj Žerjav, Nagy Julika, Furjan Marija, Stančirević Ivo. — **Po Din** 15: Štefančić Anka, Marihnić Uršila. — **Po Din** 10: Peko Regina, Marinić Marija, Volg Pepica, Šestan Šime, Šprajcer dr Zvonimir, Kolarić Fani, Radošić Katica, Obitelj Prpić, Proček Marija, Žmar Jelka, Čop inž. Branko, Mužar Pepica, Stajninger Fanika, Rubelli Vjekoslav, Šef Ivka, Bogović Marija, Šrš Fanika, Mateković Micika, Fučić Ive, Hahn Marija, Kuhar Josip, Žeger Barica, Krpati Marija, Šandor Terezija, Budiselić Marija, Šćetinec dr Juraj, Obitelj Maretić, Rajković Marija, Schon inž. Juraj, Blašković Hinko, Obitelj Đurđević, Balzer Rudolf, Kovačićek Stjepan, Golubić Marija, Magdić Marija, Obitelj Šmalcelj, Gaal ud. Marija, Šestak Marija, Projdić Anka, Kroess Karmela, Obitelj Cvetković, Obitelj inž. Tobisa, Černy Milka, Rybak Draga, Dojčić Ivka, Šprem Regina, Mesarić Marija, Miklaušić Marija, Ožanić Vera, Štih Branka, Ljubić Fani, Krkljev Marija, Stojanov Viktorija, Veutz Amalija, Trupej Josip, Mažer Magdica, Golub Anđela, Hoerer Emilija, Obitelj Škrgatić, Obitelj Schmidt, Obitelj Feuer, Frankl prof. P., Pilja Marija, Obitelj Svetel, Pongrac Marija, Dabac Hermina, Suknaić Cilika, Jakšić Slavica, Mihajlović N., Đakovac Rezika, Tanbot Josipa, Žak Ema, Koban Franjo, Vagner Ida, Ralašić Katarina, Vidić Ruža, Perković Vlasta, Racher Ana, Pavunić Štefa, Obitelj Gamulin, Mihokovimć Maja, Obitelj Vidić, Drobnić Sofija, Turk Pepica, Kaić Klara, Markatić Stjepan, Kassaer Sofija, Bolzano Alfred, Kramer Rezika, Zlomislić Ivka, Obitelj Hančević, Brajević Lea, Obitelj Muršec, Obitelj Leventić, Klemenc dr Marija, Rukavina Eva, Obitelj Gruber, Obitelj Klobučar, Bach Marija, Lestrić L., Čukac Vjekoslav, Logarić Antonija, Horvat F., Lojen Đuro, Valpotić Barica, Vajger Antonija, Obitelj Butković, Mandić Kristina, Petrušić Berislav, Obitelj Pasovsky, Obitelj Balogh, Pugel Štefica, Obitelj Vidović, Gentzkowa Antonija, Kuzmić Ljubica, Butković Ana, Obitelj Lipnjak, Obitelj I. Škunca, Rukavina Ida, Senjanec Anđela, Kostreuc Mira, i Vera, Pilny Dadica, Sluga Marica, Malenica Ante, Ripka Gusti, Cvitković Anton, Kurelac Anton, Obitelj Maricki, Kara Katarina, Obitelj Mrnjavčić, Obitelj Pozaić, Obitelj Mucafir, Grčar Pavle, Obitelj Mihelić, Brodarić Marija, Obitelj Pavelić, Obitelj dra Benića, Jelić Ivan, Lončar Nikolaja, Šturman Ivan, Marinello Paula, Halambek Kristina, Tomičić Viktorija, Pucelj Julka, Borstner Lina, Kranjec Regina, Haberiter Slavko, Markotić Vjekoslava, Brlić Ladislav, Radošević Ada, Šipuš Hermina, Obitelj Bach, Obitelj Didek, Grohovac Marija, Puškaš Pavica, Preškura Nelka, Karlović Draga, Obitelj Gorvat, Obitelj Maretić, Vrabčević Zora, Jakoby Obitelj Dugački, Dragić prof. Slavo, Vrbanić Marinka, Obitelj Čavrak, Obitelj Bakarić, Lončar Vlatka, Obitelj Ludnički, Martinjak Franjo, Gorkoš Regina, Obitelj F. Štengl, Obitelj Janson, Popović Ljubica, Špoljar Aleksandra, Galosso Ivka, Petrović Vilko, Obitelj Habunek, Obitelj Deč, Obitelj Ivan,ić, Dinter Julija, Banek Đuro, Banić Jana, Mrkša Hermina, Janko Ivanka, Jeke Tonka, Ožegović Karla, Jelačić Zvonimir, Obranović Ivan, Tomić Katica, Lovzanac Dragica, Ciglenjak Pavla, Mirković Ante, Jančić Marija. — **Po Din** 5: Obitelj Šorić, Stubičar Jelka, Obitelj Mrnjavčić, Obitelj Balogh, Obitelj Šimunić, Matetić Fani, Obitelj Turković, Šperger, Liciter Ruža, Obitelj dra Troboza, Grgurek Gita, Hrenčić Hinko, Drljan Franjo, Kolšek Matilda, Mladenović Božidar, Čajko Šandor, Han Marija, Sladojević Mate, Vitković Mate, Hiršl Vatroslav, Jug Micika, Čačić dr Fedor, Dobša Danica, Ožeg Đuro, Kraus Zorka, Novak Helena, Tomerlin A., Bauda Ivka, Obitelj Pokupec, Šakić Cecilija, Hohmjec Franjo, Holik Jelica, Jurić Rezika, Rastovčan G., Obitelj Bračić, Pugel Štefica, Čeligoj Micika, Šibl Micika, Obitelj Prikryl, Magaraševič prof. B., Nikolić Marija, Obitelj Pajas, Ferenčak Milan, Rojc Marija, Bujas Laura, Pšenica Anka, Senčar Regina, Đukić Magdalena, Kovačić Elvira, Vučemilović Branka, Petroč Marija, Rubčić, Laušin ud. B., Armando Sofija, Šporiš Slavica, Geršić Dragica, Obitelj Primorac, Beran Maca, Wuerzlinger Josef, Lovreković Terezija, Ceeelja Marija, Volčanšek Josip, Adžija dr B., Herceg Terezija, Obitelj Žmauc, Koščak Jelka, Klaim Marija, Vojvodić Katica, Obitelj Šeringer, Hofman J., Hofer Marija, Praunsperger Luiza, Kukavec dr M., Hanuzler Dragica, Turina Z., Obitelj Mirtel, Živković Anka, Kajganović Antonija, Obitelj Mejaški, Grobotek Božena, Mišulin Jelka, Halavanja Viktor,

Uy Anka, Sorlini Dragojla, Starz Julija, Ruždjak Anđela, Obitelj Stanko, Šuster Anka, Horvat Barica, Obitelj Kučan, Obitelj Lubin, Val Štefica, Gredelj Ruža, Baćany Terezija, Tomašek Terezija, Obitelj Broš, Alil Pavao, Obitelj Huis, Katnić Mila, Sotler Marija, Obitelj Došek, Kosi Sofija, Obitelj Zlatić, Gredelj Ruža, Baćany Terezija, Stojadinović Anka, Obitelj Sučić, Kovaček Katarina, Obitelj Buić, Nedov Marija, Paić ud. Marija, Malašić Marija, Obitelj Bašić, Hajduk Justina, Kovačić Anka, Siroček Ida, Suhodobnik Cecilija, Obitelj Čavlović, Lirč Ljerka, Bartolić Ružica, Obitelj Željak, Kolarević Štefanija, Sertić Vera, Supek Marija, Sestre Farkaš, Glivarec Marija, Obitelj Zgurić, Obitelj Dobrinić, Mamić Marija, Klinger G., Mak Slava, Lončarić Mira, Komac Katarina, Martinolić Marija, Šrepfel Melanija, Obitelj Walder, Horvat B., Ružak Milan, Hauer Vilma, Bogdanov Sofija, Faliani Jela, Obitelj Korlaet, Sirovica Dinko, Obitelj Žunac, Peček Rudolf, Soić Fanika, Vilešić Beata, Osmec Anka, Modrić Nevenka, Garb Jelka, Tumpa Jelka, Dukat Zora, Kovač Jelka, Stolčić Marija, Obitelj Rožman, Kostrenčić Katica, Brajnik Vida, Obitelj Švedek, Novak Marica, Grobotek Božena, Mišulin Jelka, Žugaj Adela, Cvetko Bara, Vidrais Ana, Rukavina Antun, Opreznik Josip, Mavrić Antonija, Domin Pavla, Nosić Anka, Lopašić Slava, Orešković Ana, Jurina Amalija, Penović Dušan, Tot Antica, Cvitarović Marija, Noršić Josip, Kecerin Marija, Orgulan Janko, Pepelu Katica, Mihelić Fanika, Čanađija Filipina, Preglejc Željka, Špiljar Pepica, Jagodnik Zora, Lipovšek Kristina, Leskovar Pepica, Grm Geneza, Hoffer Ivana, Jeski Anka, Doršić Magdalena, Vižmar Martin, Čolak Zora, Glas Hedviga, Haramija Miroslav, Đuran Mijo, Haramija Mirko, Škrgatić Ljerka, Muhamedović Evica, Matijašić Micika, Masten Ana, Horman Ivan, Grgurić Helena, Janković Sofija, Kraus Franciska. (Slijedi).

POVJERENICI:

Brnelići: Brnelić Josip: Din 460.—. Doprinijeli po Din 10: Silić Ivan, Kukuljan Josip, Jakov Kundić, Anton Bura, Jelena Matejčić, Hedviga Kovačić, Josip Kempešić, Božo Katić, Božo Katić, Josip Katić, Milka Katić, Katarina Katić, Ivan Katić, Franjo Katić, Josip Katić, Gabrijel Katić, Ivan Katić, Jožica Katić, Srećko Blažević, župnik, Srećko Blažević, župnik, Anton Radetić, Anton Radetić, Anton Radetić, Anton Radetić, Romana Radetić, Viktor Matejčić, Anton Juretić, Tilda Juretić, Dušan Zoretić, Santa Deluka, Santa Deluka, Renata Deluka, Milanić Franjica, Anton Milanić, Marija Matković, Anđela Zoretić, ·raj Zoretić, Ivan Francetić, Marija Francetić, Marica Francetić, Josip Francetić, Ljubomir Francetić, Nevenka Francetić, N. N. 46, Sandrlić Marija, Franjo Kukuljan, Milka Ajtić, Veronika Kukuljan, Marija Kukuljan, Franjo Ban, Milka Ajtić, Franjica Matejčić, Romano Juretić, Josip Katić, Marija Katić, Fabijan Katić, Franjo Juretić, Ana Matejčić, Marija Matejčić. — **Po Din 5:** Ivan Katić, Tihomir Brnelić, Mate Zoretić, Augustin Sudan, Stjepan Valić, Marko Mudrovčić, Santo Brnelić, Marija Linić, N. Katić, Pole Kukuljan, Ivanka Kukuljan, Petar Bilić, Tonka i Viktor Juretić, Franjo i Milka Kukuljan, Šimun Lukežić, Marija Juretić, Cvjetana Juretić, Marija Kukuljan, Paulina Juretić, Danica Juretić, Romana Prosen, Mićela Juretić.

Budrovci: Carević Julka: Din 51.—. — **Varaždin: Suppan Otilija:** za lipanj Din 420, za srpanj 400 Din, za kolovoz Din 265.—, za rujan Din. 255. — **Varaždin: Strmšek Vikica:** za srpanj Din 200, za kolovoz Din 100.—, za svibanj Din 300.—, za lipanj 225.—. — **Kostajnica: Froehlich Antuna:** Din 53. — **Brnelići: Brnelić Josip:** za srpanj 90, za kolovoz 200 Din. — **Đurđevac: Lovašen Petar:** Din 30. — **Stari: Vicić Ivanka:** Din 25. — **Karlovac: Bledšnajder Božena:** za srpanj Din 165, za kolovoz Din 155.—.

SRETAN BOŽIĆ!

Upravu Svetišta Majke Božje Lurdske u Zagrebu najsrdačnije čestita sretan Božić svim štovateljima Majke Božje Lurdske, te se i nadalje preporuča njihovoj darežljivosti u svrhu izgradnje Zavjetnog Svetišta Lurdskoj Djevici u čast.

Uprava Svetišta.

ZAHVALNICE.

Iz svega srca zahvaljujem Majci Božjoj Lureskoj, što mi je sin sretno položio ispit. — Prilažem dar za novo Svetište.

Zagreb, 5. listopada 1934. **Marija Kantoci.**

U velikoj opasnosti utekao sam se Majci Božjoj Lurdskoj, i ona me je uslišala. Hvala čudotvornoj Majci!

Zagreb, 28. listopada 1934. **Fr. F. K.**

Primila sam lurdsku vodu i najtoplije zahvaljujem čudotvornoj Majci Božjoj Lurdskoj. — Za njezino novo Svetište šaljem dar ja i Ludmila Doričić.

Klstrena sv. Lucija. **Jurja Žgur.**

Zavjetnom Svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu.

Ugodna mi je dužnost toplo se zahvaliti Majci Božjoj Lurdskoj i sv. Tereziji Malog Isusa na primljenoj milosti moga ozdravljenja. — Prilažem dar za novo Svetište.

Batina Gornja. **Mezak Stanko.**

Hvala dragoj Majci Božjoj Lurdskoj za milost ozdravljenja mamice, odnosno supruge.

Varaždin. **Švagel Edmund i djeca.**

Toplo zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za ozdravljenje kćerkice te i nadalje preporučam svoju obitelj i sebe njezinoj moćnoj zaštiti. Prilažem dar za Svetište.

Dubrovnik. **Mladineo Danica.**

Za primljene milosti zahvaljujem Majci Božjoj Lureskoj i u znak zahvalnosti šaljem dar za gradnju novog Svetišta.

Vinica, 28. kolovoza 1934. **Crnko Marija.**

U veljači sam teško obolila i izgubila svaku nadu u ozdravljenje. Za svetkovinu sv. Josipa sam činila devetnicu, preporučila se Majci Božjoj i prije svršetka devetnice moja je bolest krenula na bolje. Hvala Majci Božjoj i sv. Josipu!

Jozefina Narančić, *Sarajevo.*

Hvala dragoj Gospi Lurdskoj, koja mi u potrebi uvijek pruža ruku pomoćnicu. Sin mi se sretno povratio iz vojske. Majka Božja ga čuvala. Šaljem za njezin glasnik 10 dinara. Osim toga zahvaljujem Isusu, dragoj Gospi i sv. Ivanu Bosku za ozdravljenje moje sestre. **Ana Ćurčić**, *Odžak.*

Moja trogodišnja djevojčica teško oboli. Zavjetovala je Majci Božjoj Lurdskoj i obećah javnu zahvalu, ako mi ozdravi. Harnim srcem izvršujem svoje obećanje. **Izabela Prpić**, *Sl. Požega.*

Zahvaljujem Majci Božjoj, Srcu Isusovom, Sv. Antunu, sv. Ani i sv. Tereziji od Maloga Isusa za primljene milosti. **A. Š.**, *Nova Gradiška.*

Ovo nam je najpotrebnije

Bilo je upravo žalosno pogledati, kako pojedini neznalice i plaćenici prolaze hrvatskim selima i uz najmanje cijene naturuju dobrom katoličkom puku krivovjersku štampu punu lijepih slika i zavodljivih naslova, a mi — mi nismo imali što da tome puku dademo u ruke, da se čuje i glas katolički: Što je Papa? Kad će biti propast svijeta? U čemu nam je spas? Čast našim biskupima, koji su došli na misao d i n a r - š t a m p e i odmah našli načina za tu provedbu. Jeronimsko Društvo jest kao stvoreno za izdavanje tih knjižica, jer će ono kao glavna naša izdavačka ustanova i uz mnogobrojne svoje povjerenike moći te knjižice u većem broju raširiti nego itko drugi. Za 1 dinar dati 32 stranice lijepa štiva, to može učiniti samo naš Sv. Jeronim!

Čitam ovih dana, kako su i Slovenci pokrenuli dobru dinar - štampu. Kod njih je izdaju agilni Salezijanci. Zanimljivo je, da oni već sada izdaju dvije vrste knjižica. Prva je vrsta više vjerska, te su u njoj izašle knjižice „Don Boskova majka", „Obraćenje Zvijezde" (filmske), „Isus Mladić", „Sveta Godina" itd. Druga vrsta knjižica je poučna: „Lažni proroci" (adventisti), „Kapitalisti", „Svećenici", „Djelovanje bezbožnika" i ostale. Te dvije vrste kao da odgovaraju knjižicama, kojih jednu vrstu izdaju katolički sveučilištarci u Zagrebu, a drugu vrstu izdaje Jeronimsko Društvo.

Držim, da će s vremenom jeronimske knjižice biti sve ljepše i raznolikije, te će i tu doći do raznih smjerova. Recimo naš narod veoma rado čita povijest, takve knjižice našle bi silnoga odjeka. Današnje socijalno doba traži poduke gospodarske, te bi najvažnija u današnji čas bila brošura o novcu, valuti i razduženju seljaka. I ta bi otišla u tisućama. Razna prosvjetna udruženja i druge ustanove pokušale su izdavati u sveščićima pripovijesti pojedinih hrvatskih pripovjedača te poduke liječnika o zaraznim i drugim bolestima. I to bi moglo naići na dobar primitak među jeronimskim čitateljima. Ne mora to dakako biti ove godine, bit će tih godina, kad se bude sadanji program iscrpio.

Među dosadanjim jeronimskim knjižicama ima posebno mjesto „P l a č G o s p i n" (od Đure Ceznera). Toj knjižici su se mnogi protivili, kao da ona tobože ne spada u ovu zbirku dinar - štampe. Neki svećenici, pa i iz moje đakovačke biskupije, su je neotvorenu vratili Jeronimskom Društvu, jer je tobože narod ne će prigrliti. Ja sam se baš za takve vrsti knjižica zalagao pred urednikom drom Andrićem i tvrdio sam, da će ta knjižica imati najbolju prođu, te da ću je ja prodati u 1000 komada. I bilo je tako. Na prošteništu ilačke Gospe prodao sam je u dva dana (15. VIII. i 8. IX.) hiljadu komada, premda je radi kiša bio odaziv na prošteništu dosta slab. Uvjeren sam, da treba svake godine izdati jednu takvu knjižicu i da će imati od sviju najveći uspjeh, samo ako ih svećenstvo prigrli. Jedna židovska tiskara prodala je u Slavoniji 80.000 knjižica „San Majke Božje"! Zar mi smijemo zaostati za jednim Židovom?

Dakle: treba nastaviti, program proširiti i mnogo paziti na to, da knjižice budu sve bolje, sve pučkije pisane i sve zanimljivije, a tko ih upozna, taj će ih zacijelo rado uzimati, pa će i najradije od svakog drugog štiva.

Pavao Matijević.

Jeronimska knjiga za naše domaćice

Po našim se selima kuhaju ponajviše obavlja onako, kako su naši pređi od davnine kuhali. No to kuhanje često nije praktičko ni zdravo, a ujedno je ograničeno stalnim receptima i jelima. Kad dođu svatovi ili bilo koja druga svečanost ili kad se za novog gosta hoće da priredi neko posebno i bolje jelo, domaćice se nađu u neprilici, jer ne znadu, što bi u tom slučaju priredile. Već se davno osjećala potreba jedne zgodne knjige o pripravljanju različitih jela za naše domaćice — i tome je doskočilo Jeronimsko Društvo izdajući „Domaćicu u kuhinji" među izdanjima za godinu 1935. Knjigu su napisale dvije vrijedne naše domaćice gđa Cezner i gđa Andrić, a u njoj se pored općenitih uputa za raznolika jela nalaze i recepti, kako se priređuju juhe, pečenke, ribe, slatko i t. d. za razne prigode. Zgodnih, prokušanih recepata nalazi se preko 500 u knjizi. Napose je vrijedno istaknuti, da se uvijek u knjizi vodi briga o odnosu jela i zdravlja. Mnoga jela nesamo da nisu zdrava, nego su čak i štetna za čovjeka. O svemu tome ova nova knjiga daje lijepe upute i upozoruje na jela, koja su jednostavna i jeftina, a ujedno i zdrava. Sigurno ne će biti napredne domaćice po našim selima i gradovima, koja ne će nabaviti tu knjigu i po njoj udesiti svoje kuhanje i ishranu svoje obitelji. Cijena je knjizi 10 dinara, a naručuje se kod Hrvatskog Književnog Društva sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 21.

Veliki roman iz hrvatske povijesti

Narcis Jenko, znameniti hrvatski franjevac iz Bosne, ostavio je kao ostavštinu Hrvatskom Književnom Društvu sv. Jeronima veliki svoj roman „Obitelj vojvode Hrvoja", koji evo nakon šesnaest godina izlazi pred naš narod, da ga pouči i uputi u jedan vrlo važan dio hrvatske prošlosti. Malo koji hrvatski pisac znade tako jedrim i lijepim jezikom pisati kao Narcis Jenko, pa se njegova knjiga čita s pravim užitkom. On pored toga znade zgodno zaplesti sadržaj, tako da drži čitatelja u neprestanoj napetosti. U romanu je glavno lice vojvoda Hrvoje Vukčić Hrvatinić, a pored njega veliki broj junačkih bosanskih vitezova, koji se bore za narodnu samostalnost proti kralju Sigismundu. Mnoštvo drugih lica izneseno je u romanu, a ujedno prikazan hrabri ratnički život, običaji, kulturno i vjersko

stanje onoga doba naše povijesti. — Nedavno je izišao prvi dio toga romana, a sada evo izlazi drugi dio, tako da cjelokupno djelo iznosi preko pet stotina stranica. Prekrasno je ukrašeno umjetničkim slikama hrvatskog slikara iz Bosne Gabrijela Jurkića. Obje knjige zajedno stoje 60 dinara, uvezano 80 dinara, ali ih naši pretplatnici dobiju za 40 dinara, a uvezano za 60 dinara. Ne bi smjelo biti nijedne knjižnice bez ovog važnog romana glasovitog hrvatskog pokojnog književnika, a ko iole može da žrtvuje nešto novaca, treba da je naruči za svoju obitelj i da je pročita. Naručuje se kod Knjižnice Dobrih Romana, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Pitanja o molitveniku

Mnogo ima lijepih hrvatskih molitvenika, ali kojim ću se moći poslužiti u svakoj zgodi?

Hrvatski, pučki molitvenik za opću porabu jest jeronimski molitvenik „Kruh Nebeski". Stranica ima blizu pet stotina, a oblikom nije prevelik i spretan je i ukusan. Novo izdanje „Kruha Nebeskoga" ukrašeno je premnogim krasnim slikama.

U kojemu molitveniku ima najviše molitava za razne prigode?

U jeronimskom molitveniku „Kruh Nebeski" ima više molitava nego i u ikome drugom hrvatskom molitveniku. Taj su molitvenik sastavljali mnogi svećenici i pobožni vjernici, a ne samo jedan čovjek, pa su složili najpotpuniju zbirku molitava za svaku zgodu i prigodu.

Ima li u jeronimskome molitveniku „Kruh Nebeski" i crkvenih pjesama?

Ima! Pače u „Kruhu Nebeskom" ima najviše crkvenih pjesama. Ima ih preko stotinu strana!

U raznim su molitvenicima molitve i pjesme tiskane s nekim promjenama, kako je to u „Kruhu Nebeskom"?

Da se uskladi javno moljenje i pjevanje u crkvi, naši su biskupi naložili, da se javno moli i pjeva baš onako, kako je to tiskano u „Kruhu Nebeskom". Jeronimski molitvenik „Kruh Nebeski" mora zato imati svatko, tko hoće da točno i ispravno glasno moli.

Ako je molitvenik „Kruh Nebeski" ovako izvrstan, je li on skup, da ga sebi nabavimo?

Ma da je jeronimski molitvenik „Kruh Nebeski" najpotpuniji hrvatski molitvenik, pa su ga kao takvoga odobrili i narodu preporučili svi naši biskupi za sve biskupije, „Kruh Nebeski" je najjeftiniji veliki molitvenik. Cijena mu je u dobrom platnenom uvezu samo 15 Din.

Gdje ću sebi nabaviti molitvenik „Kruh Nebeski?

Svaki veleč. gosp. župnik, koji je povjerenik Društva sv. Jeronima, imat će taj molitvenik, da ga dade. Taj molitvenik ima svaka bolja knjižara na prodaju. A molitvenik se može naručiti izravno i kod Društva sv. Jeronima u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava 21. (Novac treba poslati unaprijed i to 15 dinara za molitvenik i 2 dinara za poštarinu. Ali ako se složi bar sedam naručitelja, pa naruče molitvenik na jedan naslov, ne će trebati napose plaćati poštarinu).

Najkrasnije djelo o Spasitelju

Tko hoće da bude pravi kršćanin, treba da pozna Gospodina našega Isusa Krista.

Najkrasnije hrvatsko djelo u kojemu se opisuje Isus Krist, jesu tri knjige učenog sveučilišnog profesora pokojnoga dra Rudolfa Vimera. To je djelo tiskalo naše Društvo sv. Jeronima i još se može dobiti, pa bi svaka hrvatska katolička kuća te tri knjige morala imati.

Eto, sada za Božić nabavite sebi, ako još nemate, odmah prvu knjigu:

„Isus Krist" I. — Skromni život.

Tu se opisuje Isusovo rođenje, djetinjstvo, mladost i Njegov život u prvih trideset godina.

Nema ljepšega štiva za advenat i božićno vrijeme od ove knjige.

Cijena je toj knjizi 20.— dinara (za jeronimske članove 15.— dinara).

Kada pročitate ovu prvu knjigu, sigurno ćete zaželjeti, da imate još i drugu i treću.

U drugoj se knjizi opisuju tri godine javnog života Isusova, a u trećoj smrt i slava Spasiteljeva.

Pobožne priče

Svatko rado sluša i čita priče i pripovijesti. Već najmanja djeca mole brata, majku ili tetku, da mu nešto priča. Omladina i ženska i muška voli slušati — za dugih zimskih večeri — da netko pripovijeda, tko umije lijepo pričati. Pa i odraslima i starima je drago čuti ili pročitati lijepu odulju pripovijest ili roman. Pripovijest razveseljava čovječju dušu, ako je lijepa i dobra, kao i pjesma.

Ali sve pripovijesti i knjige nijesu ni lijepe ni dobre, kao što nijesu dobri ni plemeniti svi oni ljudi, što pripovijedaju ili pišu. Ima ljudi grubih, surovih, razbludnih, pa ovakvi govore o ružnim stvarima, o tučnjavama, razbojstvima, o ljubakanjima, o preljubima i o rugobi i grijehu svake vrsti. Ovi će pripovijedati i na široko opisivati sve neke razbojnike, bludnike i druge gadne osobe. I to loše štivo, taj ološ nažalost mnogo se štampa i širi.

Naprotiv dobri i čestiti pripovijedači opisuju lijepe i valjane događaje. Oni pričaju o plemenitim ljudima, o požrtvovnim junacima o uzorima i ugledima. A tko je na zemlji vredniji da se čovjek ugleda u nj' nego ugodnici Božji: sveci.

I o svecima pa i o samom našem Spasitelju ima, Bogu hvala, mnogo lijepih pripovijedaka i romana, i najviše je takvih izdalo naše Društvo sv. Jeronima u Zagrebu.

U sveto adventsko i božićnje doba, kada naš čovjek ima najviše vremena da čita, u prvom redu treba da čita ovakve pripovijesti. One zabavnim i zanimivim načinom pričaju o onom, što je najljepše, pa će to štivo biti najkorisnije, a ne će umarati, jer je korisno spojeno s ugodnim. Pouka je tu dana u obliku lake pripovijesti.

Kraće lijepe ovakve pripovijesti pod naslovom **„ZLATNE LEGENDE"** napisao je za hrvatski narod sam sarajevski nadbiskup dr Ivan E. Šarić. (Knjižica stoji 10— dinara,

a za jeronimske članove samo 8 dinara). O Spasitelju je napisao dvije knjige priča poznati pučki pisac školski nadzornik Milutin M a j e r. Jednoj je knjizi naslov „**SVIJETLO SVIJETA**", pa je to pravo adventsko i božićnje štivo, a druga zbirka jesu „**GOLGOTSKE RUŽE**". (Svaka knjiga stoji po 15.— dinara, za jeronimske članove samo po 12.— dinara).

O ugodnicima Božjim pripovijedaju ovi naši pripovjedači: Dr Velimir D e ž e l i ć opisuje našega zemljaka i velikoga oca sv. Jeronima u veoma zanimivom romanu „**SEDAM PUTA UDARANI**", a život naših slavenskih apostola sv. Ćirila i Metodija opisao je u najljepšem romanu „**SOFIJU ODABRA**". Učenjak, pokojni dr Izidor K r š n j a v i napisao je dvije pripovijesti o sv. Franji Asiškom. Prva se knjiga zove „**BOŽJI VITEZ**", a druga „**BOŽJI SIROTAN**". O divnom mlađanom svecu Stanislavu ima roman od Poljakinje K o s a k-Š ć u c k e pod naslovom „**IZ LJUBAVI**". Preveden je također engleski roman „**PUT SV. BRIGITE**" od H e i d e n s t a m a. (Svaki od ovih romana stoji po 15.— dinara, a za jeronimske članove 12.— dinara).

Prvi kršćani bili su od reda mučenici i uzori svetog života, pa o njima svatko rado sluša i čita. O prvim kršćanima ima Društvo sv. Jeronima ove knjige: „**KALISTA**" od Eugena N e w m a n a, „**SUZANU**" od M o n l a u r a, „**KRV MUČENIKA**" od B e r t r a n d a i najslavniji veliki roman „**QUO VADIS**" ? (Kuda ideš ?) od S i e n k i e w i c z a. (Prve dvije knjige stoje po 15.— dinara, za jeronimske članove 12.— dinara, treća 30.— dinara, a posljednja 45.— din, odnosno za članove 20 din i 30 Din).

Iz ovoga lijepoga izbora pobožnih pisaca i pripovijesti i romana moći će sebi odabrati svatko po nešto i priuštiti sebi i svojima najveći užitak za najljepše blagdane u godini.

Knjiga o Svetom Ivanu Bosku

Nema mnogo vremena, da je vrlo svečano u Vatikanu proglašen svecem Don Ivan Bosko, utemeljitelj Salezijanskog reda. Taj se moderni svetac rodio u prošlom vijeku (16. kolovoza god. 1815.), a umro je pred 46 godina (na 31. siječnja 1888.), no danas ga slavi kao Božjeg miljenika čitav svijet, jer su mnogi krajevi osjetili blagotvornu pomoć njegova velikog djela. Od ništa stvorio je neprocjenjivo velike čine, okupio zapuštenu omladinu i odgojio čitavu četu svojih učenika i sljedbenika, jer je imao uzdanje u pomoć Božju i Marije Pomoćnice. U misijama djeluju njegovi Salezijanci s vrlo velikim uspjehom, a i u našoj domovini osjećamo njihov blagotvorni rad, napose u bijelom Zagrebu.

O tom uzornom i velikom radniku za kraljevstvo Kristovo na zemlji izašla je nedavno na hrvatskom jeziku debela knjiga od 316 stranica, a može se naručiti (kod Salezijanaca, Zagreb) uz cijenu od 40 dinara (uvezano 50 dinara). Prvi dio knjige opisuje djetinjstvo i mladost Ivana Boska, dok je postao svećenik, drugi dio opisuje njegov veliki rad odgoja mladeži, treći dio govori o širenju njegova djela i njegovih sljedbenika, a četvrti o zadnjim danima neumornog sveca. Knjiga se vrlo lako čita, puna je pouke i ganutljivih prizora iz svečeva života, a i jeftina je, te je svaki štovatelj Don Boska može da naruči. Napisao ju je I. K. Lemoyne, a na hrvatski preveo prof. Marko Soljačić.

Pripovijesti iz hrvatskih krajeva

Dobri će rodoljub htjeti upoznati svoj narod. On će sa najvećim zanimanjem slušati i čitati, kako žive Hrvati diljem naše domovine. A najtočnije i najljepše će opisati život pojedinih krajeva oni, kojima je Bog dao naročiti dar zapažanja i pričanja, a to su književnici.

U BADNJOJ NOĆI

I opet je naše Društvo sv. Jeronima u svome rodoljubnom radu ponukalo cijelu četu naših književnika, da pišu pripovijesti iz svojih krajeva i do sada su izdane ove zbirke pripovijesti:

„**SLAVONČICE**" od A. Matasovića, „**MIHOLJČICE" I VALPOVČICE**" od R. F. Mađera, „**PRIGORČICE**" od Rožmana, „**DALMATINKE**" od L. Plepela, „**GRADIŠĆANKE**" od I. Horvata (svaka knjižica po 6.— dinara, a za jeronimske članove po 5.— dinara) i najnovija zbirka priča iz bihaćke Krajine od V. Grmovića pod naslovom „**POD ČAĐAVIM KROVOM**" (cijena 10.— dinara, za članove 8.— dinara).

Čitajući ove pripovijesti, koje su same za sebe nadasve zanimive, upoznavamo naše ljude iz raznih krajeva Hrvatske i naše nam domovine i tako postaju poznatija i po tome draža.

11 razloga Vašeg zadovoljstva:

1. konačno ste našli najbolji način kupovanja: kupovanje po katalogu Kastnera i Öhlera u Zagrebu. Dogovorite se, sjednite, birajte, naručujte!
2. Vašu narudžbu bacite u prvi poštanski sanduk i Vi ste se riješili velike brige jeftine nabave dobre robe.
3. Poštar je na putu Kastneru i Öhleru, gdje čeka više od 230 namještenika, da prouče Vaše želje.
4. Vaša se narudžba preuzima, dodaju se upute i objašnjenja, tako da je Vaša narudžba tako jasna, kao da osobno pred nama stojite.
5. Vaša se narudžba sastavlja. Iskusne sile biraju ono, što će Vas razveseliti, vršeći ujedno prvu kontrolu.
6. Druga kontrola prije pakovanja jamči, da je paket sastavljen točno po Vašim željama.
7. Stručni pakeri garantuju da ćete robu primiti tako, kao da ste je kupili preko puta.
8. Još istog dana otprema se roba automobilima na kolodvor, odakle otputuje prvim vozom u Vaše mjesto.
9. I nije prošlo par dana, već je Vaš poštar dočekao paket za Vas. Ispunili smo Vašu želju točno u vremenu, koliko treba jedno pismo amo i tamo.
10. Eto, već je paket došao, gospođa neka ga prilikom preuzimanja pregleda, da li je u besprikornom stanju. Da ga nije netko prije Vas otvorio!
11. I sve, svaki pojedini komad odgovara Vašim željama. Mora odgovarati željama, jer ćete nam ostati samo onda stalnom mušterijom, ako ste prvom pošiljkom potpuno zadovoljni. I to je konačno naš glavni cilj.

Jamčimo, da ćete biti zadovoljni. Dogodi li se, da nešto nije u redu, zamjenjujemo robu ili vraćamo novac.

Niste li još dobili kataloga, onda nam pišite odmah jednu kartu. Ako ste za štednju, postat ćete mušterijom trgovačke kuće

Kastner i Öhler, Zagreb